

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

Državotvornost katoličanov.

Liberalizmu je svojsko, da hoče pravico do lastnega obstanka dokazati z natolcevanjem katolicizma. Katolicizem — liberalci ga lažno imenujejo klerikalizem — je protivnik znanosti, protivnik umetnosti, protivnik prosvete, protivnik napredka, protivnik kulture, protivnik svobode, protivnik človeškega dostojanstva, protivnik sreče ljudi in narodov: tako se glasijo znane litanije svobodomiselstva in naprednjaštva, ki jih venomer ponavljajo liberalni časniki vseh jezikov, tudi v slovenskem jeziku. Bili so časi, ko so na nazive teh litanij množice v nekaterih državah odgovarjale v mogočem koru: »Proč s klerikalizmom!« Povečini so ti časi minuli. Človeštvo se je iz lastnega, težko plačanega izkustva uverilo, da liberalizem laže ter da je vse to njemu samemu lastno, kar lažljivo očita katolicizmu. Zlasti na gospodarskem polju je človeštvo moralo to spoznanje drago plačati. Liberalizem je treščil narode v suženjstvo kapitalizma, za katerega ne obstoja sodilo resnice, pravice, poštenosti, svobode, človeškega dostojanstva in sreče ljudi in narodov, marveč edino sodilo in načelo: dobiček.

Politični liberalizem je hotel ter hoče največ profitirati od tega-le očitka, ki je z njim natolceval zveste katoličane: klerikalizem je proti državi. S to kleveto se je liberalec postavil za žandar-ski bajonet, ki naj bi opravil svoj posel s katoliškim življenjem v politiki. Proti državi pa so verni katoličani — tako skuša liberalizem opravičiti svojo laž in kleveto — radi tega, ker so podrejeni rimskemu papežu, ki kraljuje v Rimu, ker je njih srce ne v domači državi, ampak v tuji itd. Ako bi liberalno utemeljevanje bilo resnično in stvarno, bi iz njega sledilo, da bi ena petina človeštva bila protidržavna, kar bi gotovo onemogočalo obstoj držav. Ker pa države obstojajo, je to dejstven dokaz za lažnjivost liberalne trditve. Svetopisemski dokaz za to, kako je liberalen očitek zgolj grda kleveta, nudijo znane besede Zveličarjeve: »Dajte Bogu, kar je božjega, in cesarju, kar je cesarjevega!« Ako kdo ne da cesarju in kralju, kar je cesarjevega in kraljevega, in državi ne, kar njej pripada, je to liberalec, ki ne da Bogu, kar je božjega. Kdor ne prizna iz Boga izvirajočih moralnih načel, ruši tisto podlago, ki je na njej zgrajena človeška družba in vsaka država.

Zgodovina spričuje, da so katoličani vedno bili trdnjava državnega reda. Da

so tudi danes, spričuje izkustvo, ki ga izpovedujejo tudi nekatoličani, kajpada tisti, kojih možgani niso okuženi z bacili liberalizma. V dokaz hočemo navesti list, ki izhaja pod imenom »Outlook« v Zedinjenih državah Severne Amerike. Ta list piše: »Dve leti se že vodi pri nas borba okoli pravičnega gospodarskega urejenja. Nadejamo se, da ne bo prišlo do katastrofe. Jamstvo za to so naši katoličani. Ni jih sicer mnogo, pa so najmočnejši po svoji veri. Vse druge veroizpovedi se drobijo v brezbrojne ločine. Katoličani so po nauku in življenju nezavzetna trdnjava. Katoličan, to ni samo ime, marveč jasno začrtano življenje. Ustanove in tvorbe katoličanov so delo škofov, delo rimskega papeža. One so urejene in uravnane k stalnemu cilju. Kaj to pomeni? Katoliška cerkev ne bo nikdar odobrila nasilja, nikdar nepokorščine, dokler se ne protivi Bogu.

Ako se državna oblast trudi, da pošteno uredi socialne razmere, kakor to dela Rooseveltova vlada, da stre mamonizem (neukrotljivo hrepenenje po denarju, katero gre preko božjih, cerkvenih in državnih zapovedi), bo vedno našla med katoličani svoje najzvestejše pomočnike. Brez dvoma bi imeli mnogi štrajki strašnejše posledice, ako bi katoličani ne posredovali in pomirjevali. Njihovi socialni nazori prodirajo tudi v nekatoliške kroge. Tako se tolmachi izredni vpliv papeževih okrožnic. Katoličani ne težijo za nasilnim prevratom, marveč se samo poslužujejo zakonitih in dovoljenih sredstev. Oni so podlaga in zaslomba državnega reda.« — Pomenljive besede iz nekatoliških krogov. Naj bi se slišale daleč po svetu, posebno pa tam, kjer se še danes nahajajo širokoustneži, ki brezvestno klevetajo katolicizem — po njihovem političnem narečju klerikalizem — kot protidržaven živelj. Od takega natolcevanja imajo klevetniki osebni profit, država pa trpi škodo.

V NAŠI DRŽAVI.

Mednarodna parlamentarna konferenca je pričela zborovati 16. septembra v Beogradu v dvorani Narodne skupščine. Posvetovanj se udeležuje 20 odposlanstev parlamentov raznih držav. Gre tokrat za 20. zasedanje zgoraj omenjene konference in so na dnevnem redu najvažnejša vprašanja za obnovo Evrope.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Obsedno stanje na Romunskem, ki je že bilo proglašeno za nekatera večja mesta v Romuniji, je podaljšal ministrski svet za nadaljnjih šest mesecev. Podaljšanje obsednega stanja temelji na bojazni radi dviga komunistične agitacije, ki je postala opasna po obnovitvi diplomatskih odnosov med Romunijo in sovjetsko Rusijo.

Dolgovi v Bolgariji. »Slovenski gospodar« je že poročal o zakonu o znižanju dolgov v Bolgariji. Sedaj se k temu še poroča, da je mogoča tudi prostovoljna likvidacija dolga, ako je upnik sam za znižanje dolga. Pri tej ureditvi se zniža dolg trgovcem vsaj za 25%, obrtnikom vsaj za 35% in kmetom vsaj za 50%. Tudi poroki dobe mnogo olajšav. Osnovan bo poseben samostojen plačilni sklad, iz katerega se bo poravnala vsa škoda,

ki bo nastala vsled take likvidacije dolgov. Temu skladu bo prepustila država donose obrtnega davka iz dopolnilnega davka na splošni dobiček. Računa se, da bodo znašali dohodki tega sklada nad 220 milijonov levov.

Jugoslovansko-italijanska pogajanja radi uvoza jugoslovanskega lesa v Italijo se obnove meseca oktobra v Trstu. Pri tej priliki se bo razpravljalo tudi o razširjenju tržaškega sporazuma, o katerem je »Slovenski gospodar« že poročal. Iz ugodnega poteka teh pogajanj upamo, da bomo spet mogli uvažati naš les v Italijo in se bodo s tem tudi cene zboljšale.

Trgovski sporazum z Madžarsko je bil podpisan dne 12. t. m. Sporazum stopi v veljavo dne 15. septembra in velja do konca leta 1935. Zelo je važen predvsem za gospodarstvo Dravske doline zaradi izvoza lesa. Saj je šlo včasih iz te doline v inozemstvo okrog 6000 vagonov lesa letno. Po novem sporazumu moremo uvoziti na Madžarsko letno 5 tisoč vagonov drv, 3200 vagonov mehkega rezanega lesa, 960 vagonov oglja in 960 vagonov mehkega tesanega lesa.

Iz zasedanja Društva narodov v Ženevi. Zadnjič smo objavili program tokratnega zasedanja Društva narodov v Ženevi. Nastopil je s pozornost vzbujajočim govorom v Ženevi dne 12. septembra avstrijski kancelar dr. Schuschnigg. Zavzemal se je za neodvisnost Avstrije in je dokazoval velesilam potrebo, da pomagajo Avstriji pri njeni gospodarski obnovi. Posebno je naglasil pripravlje-

nost Avstrije za gospodarsko sodelovanje in prijateljstvo z vsemi državami. — Kot drugi važnejši govornik na tem zasedanju je bil poljski zunanji minister polkovnik Beck. Poljska je predložila letos aprila Zvezi narodov predlog o manjšinski zaščiti z zahtevo, da se prizna vsem manjšinam enakopravnost in da se stavi ta predlog Poljakov na dnevni red skupščine Zveze narodov. Poljski zunanji minister je izjavil v svojem govoru dne 13. septembra, da odpoveduje Poljska manjšinsko zaščito v svoji državi, dokler se ne sklene splošna pogodba o zaščiti manjšin, ki bi se naj sklenila na posebni mednarodni konferenci. — Ena glavnih programnih točk tokratnih sej Društva narodov je sprejem sovjetske Rusije v Zvezo narodov, in baš ta je zadela doslej na največje težkoče.

Vstop Rusije v Društvo narodov. V zgorajni politični beležki poročamo, da so se pojavile pri sedanjem zasedanju Društva narodov težkoče glede vstopa Rusije v to zvezo. Dne 15. sept. in sicer par minut pred polnočjo je bil dosežen popoln sporazum za vstop sovjetske Rusije v Društvo narodov. Povabilo Rusije za vstop so podpisali zastopniki 33 držav, članic Društva narodov. Povabilo nosi podpis dveh tretjin v Društvu narodov včlanjenih

držav. Rusija je povabilo sprejela. Rusija dobi tudi stalno mesto v svetu Društva narodov.

Iz nemirne Španije. Španski vladi preti zopet ostavka, ker so pričeli socialni demokrati revolucionarno gibanje in se puntajo proti ministrskemu predsedniku Samperju politične skupine, ki so ga doslej podpirale. Vladi je odpovedala pomoč tudi katoliška ljudska stranka, ker gre ministrski predsednik preveč na roko levičarjem, ki hočejo s pomočjo revolucije vsiliti Španiji marksistično-framasonsko vladno. Na Španskem so se namreč zadnje dni združili socialisti ter komunisti in tvorijo skupno »Splošno delavsko zvezo«.

O ogromni stivaki predilniškega delavstva v Združenih ameriških državah smo poročali že v zadnji številki. V stavko je posegel sam predsednik Roosevelt in je odposlal posebno vladno komisijo, ki bi naj posredovala med delodajalci in stavkujočim delavstvom. Komisija ne more beležiti najmanjšega uspeha radi nepopustljivosti na obeh straneh. Obstoja resna nevarnost, da bo delavka dolgotrajna. Delodajalci upajo, da bodo z zavlačevanjem prisili delavstvo k popuščanju. Delavci se prepričani, da bodo dobili pomoč od ostalih strokovnih organizacij. Konečna zmaga je na tehtnici.

vzhodnega obreda. To se je zgodilo leta 1896. Radi svojega prestopa v katolicizem je moral veliko trpeti. Vrgli so ga v ječo v samostanu v Suzdalju, kjer je bil zaprt tri leta. Ko je leta 1905 bila v Rusiji proglašena vsaj delna verska svoboda, je Zerčanov organiziral prvo grško-katoliško župnijo v Petrogradu. Čeprav so mu delali velike ovire, je vendar število vernikov vedno bolj naraščalo. L. 1928 je slavil svoj zlatomašniški jubilej. Od boljševiških oblasti je moral veliko pretrpeti. Večkrat je bil zaprt, naposled pregnan v Sibirijo. Tudi tukaj ni miroval kljub svoji visoki starosti. Bil je edini katoliški duhovnik v severnem delu Sibirijske. Od vseh strani so prihajali k njemu verniki vzhodnega in zapadnega obreda in on jih je tolažil ter jim delil svete zakramente: spovedoval jih je, obhajal, poročal, otroke krstil i. t. Umrl je v siromaštvu. Ni bil pokopan po katoliškem obredu, ker ni bilo nobenega katoliškega duhovnika. Gospod je svojemu zvestemu mučeniškemu služabniku dal keno večnega življenja.

Katoliško gledališče v Newjorku. — Katoličani v Zedinjenih državah Sev. Amerike se borijo zoper slab tisk, slab kino in slabo gledališče z dvojnimi orožjem. Prvo je obrambno ter se imenuje boj kot: ne naročiti ali čitati slabe knjige, slabega lista, ne obiskati gledališč, kjer se predvajajo nemoralni filmi ali predstavljajo grde, pohujšljive, zapeljive gledališke igre. Drugo orožje je ne samo obrambno, ampak obenem napadalno, in to je: katoliška knjiga, katoliški časnik, katoliški kino, katoliško gledališče. V mestu Newjorku se je ustanovilo posebno društvo, ki ima namen, da sezida v tem ogromnem mestu veliko katoliško gledališče, v katerem se bodo predstavljale samo takšne igre, ki so popolnoma v skladu s krščansko resnico in katoliško moralno. Ameriški katoličani se torej ravna po starem preizkušenem načelu: Varuj se hudega, delaj dobro! Proč z nekrščanskim tiskom, kinom in gledališčem! Vsestransko podporo katoliškemu listu, filmu in gledališču!

PO SVETU KATOLIŠKEM

Dva odgovora na brzojavke z evharističnega kongresa v Mariboru. Zadnjič smo poročali, da je odposlal naš škof dr. Ivan Tomažič z evharističnega kongresa tri brzojavke: sv. Očetu, kralju in papeškemu nunciju v Beograd. Dva dni po kongresu je prejel naslednja dva odgovora od papeža in od nuncija: »Sveti Oče je z največjo ljubeznijo sprejel Tvoje in Tvojih vernikov vdanostno sporočilo ter Vam v povračilo Vaše ljubezni prosi od Boga obilnost Njegovega usmiljenja, čigar porok je apostolski blagoslov. Kardinal Pacelli. — Od poslanske nunciature v Beogradu je prišel naslednji brzojav: »V imenu odsotnega apostolskega nuncija izrekam zahvalo za čustva vdanosti, izražena po Vaši prevzvišenosti, ter iz srca želim vse najboljše za srečen izid evharističnega kongresa. Pavel Bertoldi, tajnik nunciature.

Ostanki grških mučenicov v Rimu najdeni. Sveto leto je videlo v Rimu posebno slavo: slovesni prenos ostankov 5 grških mučenicov iz 3. stoletja. Njihovo življenje in njihova mučeniška smrt sta bila znana, ni pa bilo znano, kje so bili shranjeni njihovi zemeljski ostanki. Ko se je popravljala in obnavljala cerkev sv. Agate v Rimu, so našli njihove ostanke, o kojih pristnosti ne more biti dvoma. Bog je hotel, da so bili ob 1900letnici trpljenja in smrti Zveličarjeve počestveni ostanki tistih, ki so dali svoje življenje za Zveličarja in njegovo vero. Ko je vladal poganski rimski cesar Valerijan, so okoli l. 250 prišli iz Grčije v Rim Adriji, njegova žena Pavlina, 18letna hči Marija in 7-

letni sin Neon. V Rimu je živel Pavlinin brat Hipolit, ki je bil prej pogan, pa je prejel sveti krst ter živel sveto življenje. On jih je upoznal s krščanstvom ter jih uvedel v krščansko občino. Duhovnik Evsebij in dijakon Marcel sta jih poučila v krščanstvu, papež sv. Štefan pa jih je sam krstil. Vsa družina je bila jako bogata ter je svoje bogastvo porabljala za podporo drugih, siromakov in bolnikov. To ji je nakopalo sum rimskega prefekta Maksima, ki je dal vse člane rodbine kot kristjane zapreti. »Odkod imaš premoženje«, vpraša prefekt Adrija. »Svoje premoženje sem si pridobil s štedljivostjo in z delom svojih staršev«, odgovoril Adriji. Preiskovanje in zasliševanje se je ponavljalo nekaj dni. Obsojeni so bili vsi na smrt. Najprej je umrla Pavlina na mučilnici, sledila sta ji hči Marija in sinček Neon, ki sta bila mučena in umorjena pred očmi očeta Adrija in sestra Hipolita. Kristjani so njihova telesa pokopali v katolikombah sv. Kalista. V 5. stoletju je dal papež Gelas nad njihovimi grobi napraviti napis: »Tukaj so sveti poznavalci, ki jih je poslala Grčija.« V 8. stoletju so začeli prenašati telesa mučenicov iz katolikomb v rimske cerkve. Ostanki navedenih 5 grških mučenicov so bili preneseni v cerkev sv. Agate v Rimu. Tekom časa se je pozabilo, kam so bili položeni. Šele v svetem letu so bili zopet najdeni. Krščanski Rim jih je počastil z izredno slovesnostjo.

Smrt grško-katoliškega mučenika v Sibiriji. V Tobolsku v Sibiriji je umrl grško-katoliški duhovnik Aleksij Zerčanov, star 80 let. Rojen v pravoslavlju, je postal pravoslavni duhovnik. Ko je spoznal, da je katoliška cerkev edino prava krščanska cerkev, se ji je pridružil ter postal katoliški duhovnik

NOVICE

Osebne vesti.

Župnik Ivan Ivanc †. Iz celjske bolnice je došla žalostna vest, da je tamkaj preminul dne 14. septembra t. l. g. Ivan Ivanc, župnik na Sladki gori. Blagopokojni se je rodil leta 1873 v Rajhenburgu in mašniško posvečenje je prejel v Mariboru leta 1898. Rajni je bil dober duhovnik, gostoljuben ter priljubljen povsod, kjer je pastiroval. Blagega gospoda ohranimo v hvaležnem spominu in molimo za njegov dušni blagor!

Nesreče.

Avtomobilska nesreča. Na cesti pri Skorbi pri Ptujju se je pripetila dne 11. septembra predpoldne težja avtomobilska nesreča. Avto Schel-Benzin je

vozil iz Ptuja proti Mariboru. V Skorbi je opazil šofer, da teče preko ceste mali otrok. Da ga ne bi povozil, je zavil na drugo stran ceste. Za otrokom je že bila v hipu izogiba mati in tudi tej se je ognil šofer s tem, da je zavil avtomobil. Vsled prenenega zvižanja se je avto prevrnil narobe. Šofer in njegov spremljevalec sta dobila pri prekucu take poškodbe, da so ju odpremili v bolnico v Ptuj.

Poln vagon zgorel. V noči 13. t. m. je zgorel na progi med Pragerskem in Račami italijanski vagon, naložen z juto, in je bil namenjen v Upice na Češko-slovaško. V vagonu je bilo 81 bal jute iz Trsta. Ob izbruhu požara je pospešil strojevodja vožnjo in preprečil, da se ni ogenj razširil še na druge vozove. Na postaji Rače so goreči vagon odpeli in ga porinili na stranski tir. Naša železniška uprava utrpila poleg vagona še 60 tisoč Din škode za uničeno juto. Ogenj je nastal ali vsled iskre iz lokomotive, ali pa je padel cigaretni ogorek pri nakladanju jute med bale in se razvnel počali.

Več previdnosti pri kožuhanju. Pri Sv. Miklavžu na Dravskem polju je upepelil ogenj v noči gospodarsko poslopje posestnika Ivana Herga. S poslopjem vred je zgorela tudi krma in znaša škoda 80.000 Din, zavarovalnina samo 20 tisoč Din. Ogenj je izbruhnil na skednju, kjer so zvečer kožuhali koruzo in je padel najbrž kak neprevidno odvrženi cigaretni ogorek med lupine, ki so se pozneje vnele in je prišlo po neprevidnosti do tako znatne škode.

Ogenj uničil dvoje poslopij. V Sobotah na Sladki gori je uničil ogenj dvoje poslopij v bližini rezervoarja, iz katerega je napeljan vodovod na Sladko goro in Polže.

Težka nesreča posestnika. S krompirjem naloženi voz je šel dne 12. t. m. preko Vinka Dolenca, posestnika v vasi Medvece pri Pragerskem. Omenjeni je gnil kravo v sosedno vas. Med potjo je srečal s krompirjem naložen voz, katerega se je krava ustrašila, zbežjala in gospodar je prišel pod voz. Težko poškodovanega so spravili v ptujsko bolnico.

Smrtna železniška nesreča. Pri Dev. Mariji v Polju pri Ljubljani se je zgodila dne 11. septembra železniška nesreča, ki je zahtevala smrtno žrtev v osebi delavca Ferdinanda Volk. Kljub zaprtim zatvornicam je hotel omenjeni prekoračiti v vsej naglici železniško progo. Pri teku preko tira ga je zgrabila lokomotiva mariborskega potniškega vlaka in ga je vrgla s tako silo ob nasip, da je obležal pri priči mrtev.

Avtomobilska nesreča. V vasi Hlebce blizu Lesc na Bledu je zadel avtomobil g. Stanka Žirovnika na ravni cesti ob debel oreh. V avtomobilu je bila gđ. Engel iz Zagreba in še en Nemec. Oba sta se vračala z Golnika na Bled. Gospodično je vrgel sunek iz vozila in je priletela na cesto. Pri padcu se je poškodovala na rokah in nogah in najbolj opasno pa je, ker si je prebila lobanjo.

Usodepolno trčenje dveh avtomobilov. Med Vrhniko in Logatcem sta trčila z vso silo skupaj avtomobil ljublj.

mesarja Jarca in italijanskega trgovca Russo Letiera, ki se je vračal s svojo ženo ter dvema otrokoma iz letovišča v Avstriji v domovino. Pri trčenju je bil Jarc lažje poškodovan, težko pa italijanski trgovec ter njegova žena, le otroka sta ostala nepoškodovana.

Novo izdajo bankovcev po 100 D pripravlja naša Narodna banka. Določene so že osebnosti, ki bodo dale podpis na te nove bankovce.

Razne novice.

Jesenske konjske dirke na Cvenu pri Ljutomeru se vršijo v nedeljo dne 23. septembra t. l., ob 14. uri popoldne. Vsi ljubitelji lapih muropoljskih konj in konjskega športa dne 23. septembra na Mursko polje.

O nadlogi divjih prašičev po Gorjančih se pritožujejo kmetje, ker jim ta nadloga v bolj hribovitih legah uničuje koruzo in sploh vse, kar je na jesen na polju.

Židje v Jugoslaviji. Po zadnji statistiki živi v Jugoslaviji 68.485 židov. Od teh je 34.500 moških in 33.900 žensk. Največ židov živi v Beogradu, kjer jih je 9500, in v Zagrebu, kjer jih je 8300. V Varaždinu jih je 1400. V Sloveniji jih je okrog 400, od teh največ v Slovenski Krajini in v Mariboru, kjer jih je okrog 100. Večina vseh židov je zaposlena v trgovini, namreč 9000. Koncem leta 1933 je bilo na univerzah vpisanih okoli 700 židov, na gimnazijah pa okoli 3300, na ljudskih šolah pa še okrog 4000. Iz tega se vidi, da študira ogromna večina vseh židovskih študentov na visoki šoli. Visoko število židovskih dijakov ter visoko število židov v izobraženih poklicih dokazuje, da se godi židom v Jugoslaviji naravnost izborna. Saj gotovo ni nobenega okraja v Jugoslaviji, ki bi imel pri 60.000 prebivalcev 9000 trgovcev in 700 visokošolcev. V Mariboru, ki ima v Sloveniji izmed večjih krajev največ židov, so imeli leta 1460 že 11 hiš notrajnega mesta. Te so bile last osmerih židovskih posestnikov. Malo preje — krog leta 1410 — pa so tvorili židje v Mariboru 15—20% vsega prebivalstva in jih je bilo takrat v Mariboru okrog 1000. Svojo molilnico so imeli v poslopju, kjer je sedaj komanda mestne policije. Začetkom leta 1497 so bili vsi židje izgnani iz Štajerske in Koroške in s tem tudi iz Maribora. Leta 1870 pa je bilo v Mariboru spet že 200 židov in leta 1931 že 80, danes pa jih je okrog 100 in igrajo v gospodarstvu veliko vlogo kot lastniki velikih trgovskih in industrijskih podjetij.

Pojasnilo. V številki od 5. septembra smo objavili novico iz ptujske okolice, da so napadle čebele kure ter psa in oboje tako opikale, da je poginil pes in kure. Pri nas se je oglasil F. Kancler, čebelar iz Brega pri Ptuj, in nam pojasnil, da napada na Hertiševe čebele, psa in kokoši nikakor niso zakrivile njegove čebele, ki so bile in so predaleč proč od prizadetega čebelnjaka.

Stavite loterijo in — zadenete. Kolika radost! In če ne zadenete, kar se največkrat zgodi? Kaj potem? Razočaranje in jeza. Prihranite si raje srd in ne igrajte se s srečo! Tudi pri perilu ne. Preizkušeno **Zlatorogovo**

milo Vas nikdar ne bo razočaralo. Pri njem je treba, da ostanete. **Zlatorogovo milo** je vse-splošno priljubljeno radi svoje velike čistilne moči in radi svoje izdatnosti. Resnica je, kar trdi ljudski glas: »Le **Zlatorog milo** da belo perilo!« Priporočamo ga tudi mi!

Jesen je tu in z njo hladni dnevi. Preskrbite si pravočasno toplo pletenino, ali pa si preskrbite volno, da si sami izdelate najpotrebnejše. Po nizkih cenah dobite vse vrste pletenin in volne v Trgovskem domu Stermecki v Celju.

Pri ljudeh z nerednim delovanjem srca povzroči kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice, če ga popijete vsak dan zjutraj na tešče, lagodno milo iztrebljenje črevesa.

Čitanka za prvi razred. Dosedaj vpeljana Widrova čitanka za prvi razred je pošla. Na razpolago je še Majcenova »Prva čitanka«. Priporočamo vsem šolskim vodstvom, da naročijo to knjigo, katere cena je samo 5 Din. — Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Stvarni pouk v prvem razredu. Strokovnjska knjiga, ki jo potrebuje vsak učitelj, kateri uči v prvem razredu, je še nekaj izvodov na razpolago. Naroča se pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Križ na Donački gori. V spomin 1900letnice odrešenja naj stoji križ na Donački gori. Kupite razglednice tega spomenika in knjižico: »Ob solnčnem vzhodu«, ki jo je spisal dr. Merhar. Razglednice so po 1 Din, knjižice po 5 Din. Čisti dobiček gre za spomenik. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Novi knjiga za duhovnike in voditelje Marijinih družb. Srečko Gregorec, Per Mariam da Jesum. Din 45. Knjiga obsega do 60 govorov o Marijini družbi in za Marijino družbo. Govori so v celoti nakazani, da ni treba ničesar drugega, kako samo to v roke vzeti. Gospode duhovnike vabimo, da si knjigo čim prej naročijo potom Tiskarne sv. Cirila v Mariboru.

Obžalovanja vredni slučaji.

Še ne povsem pojasnjen umor. Zadnjič smo poročali, da je umrl v Budini pri Ptuj v pokojeni ravnatelj ptujske mestne hranilnice, g. Ivan Kasper. Rajni je stanoval v vili, v kateri je bil izvršen dne 14. septembra ob 2. uri po polnoči vse obsodbe vreden zločin umora. Po smrti g. ravnatelja je prebivala v vili 26letna služkinja Terezija Kostanjevec. Omenjena se je podala v četrtek dne 13. septembra zvečer na kožuhanje k sosedu Megliču. Pozno v noči sta spremila Terezijo domov v vilo njena brata 28letni Anton in 31letni Franc Kostanjevec v družbi drugih fantov. Brata sta šla s sestro v vilo, v kateri so zažarele krog pol ene čez polnoč električne luči in so svetile do pol dveh. Naenkrat je odjeknil iz vile strel in temu je sledil obupen krik. Kmalu zatem so se oglasili na cesti klici: »Roparji, roparji!« Krojaški mojster Rajh je odbrzel po orožnike, ki so bili koj na mestu in so našli Terezijo Kostanjevec v mlaki krvi ter v zadnjih izdihljajih. Sodno raztelesenje je ugotovilo, da je bila služkinja ustreljena od zadaj. Kroglja je šla skozi pleča, udarila v leva pljuča in jih raztrgala. Orožniki so zaprli oba brata ustreljene, ki trdita, da je držal An-

ton pokojnega ravnatelja nabiti samokres v rokah. Orožje se je sprožilo in zadelo smrtno sestro. Zadevo bo že pojasnila preiskava. Pokojni Kasper je bil znan kot premožen.

Obešenega so našli dne 16. septembra na stanovanju v Melju v Mariboru 23letnega učiteljskega abiturienta Franca Rosnera.

Kradel pod krinko potnika. Mariborsko sodišče je imelo dne 11. septembra opravka s 30letnim brezposelnim monterjem Jožefom Gril iz Hamborna v Nemčiji. Gril je živel nekaj časa s svojo družino v Mariboru in je nastopal kot potnik. Po hišah po mestu je ponujal v nakup razne predmete in pri tem poslu se je ogledoval po stanovanjih, ki bi bila prikladna za vlome. Z Grilom je romalo iz raznih stanovanj vse, kar je bilo količkaj vredno. Gril ima že vse polno tatvin na vesti iz Avstrije in je bil posebno na jelu okrog Gradca. V Mariboru so ga obsodili na 3 leta ječe.

Obsedba radi uboja sestre. Lani 29. decembra je ubila v Dragučovi blizu Sv. Marjete ob Pesnici 59letna posestnica Terezija Pristovnik svojo gluho-nemo sestro Antonijo. Popolnih dokazov za krivdo obdolženke ni bilo in ra-

di tega je bila obsojena od mariborskega sodišča dne 14. septembra na 1 leto zapora.

Mlad človek pod vlak. V bližini postaje Radohova vas na Dolenjskem je naletel progovni nadzornik med tračnicami na moško truplo brez glave, ki je bila odrezana od lokomotive. Orožniki so pri prvem pogledu ugotovili, da je neznanec, ki je star nad 25 let, samomorilec. Nesrečnega ni poznal nikdo v bližnji okolici. Mladi moški je bil lepo oblečen in je imel na nogah črnolakeste čevlje.

Z noži so obdelali neznanci pri nočnem napadu 24letnega hlapca Antona Perneka iz Janeževcev pri Sv. Urbanu pri Ptuj. Težko ranjenega so spravili v bolnico v Ptuj.

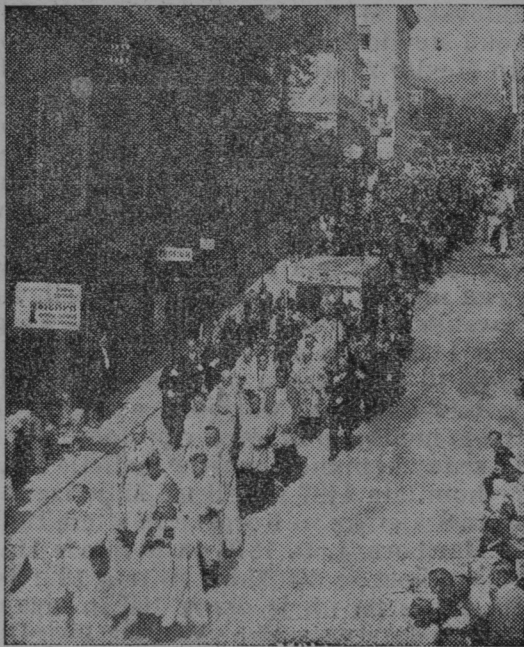
Dva vlomilca pobegnili iz jetnišnice. V precej temni ter viharjni noči sta pobegnili iz jetnišnice ljubljanskega sodišča vlomilca: Anton Anžur, star 39 let, doma iz Gaberja pri Litiji, in Jožef Centa, star 27 let, rodom iz Želimlja. Prvi bi bil dajal odgovor te dni radi vlomov v okolici Litije, drugi je že bil obsojen na 3 in pol leta robije radi vlomov v trafiko v Ljubljani. V celici, iz katere sta pobegnili, je bilo še 6 drugih. Z žagico sta prepilila omrežje, ga upognila in ko so drugi sojetniki spali, sta se spustila po razrezani rjuhi iz 1. nadstropja na dvorišče, od tam sta skočila na leseno streho in na cesto. Pobjega jima je uspel, ker sta še bila oba v civilni obleki. Kmalu po pobjegu že obeh večkrat predkaznovanih je bil iz-

vršen poskus vloma v skladišče tovarnarja Mergenthalerja v Mostah. Begunca bi se rada dokopala s pomočjo vlomov do sredstev za pobeg v Avstrijo nekje na Gorenjskem. Za obema je izdana tiralica.

Tihotapka, vlomilka in celo roparica! Pred sodniki v Ljubljani sta dajala 11. septembra odgovor 34letna sejmarica in tihotapka s saharinom Francka Sluga in njen pomagač 30letni Ferdinand Plavša. Letos dne 8. februarja je vdrla Slugova v Logu pri posestniku Vidmarju. Odnesele mu je poleg drugih predmetov hranilno knjižico z vlogo 3400 Din. Februarja letos je nagovorila pomagača Ferdinanda Plavša na izvršitev roparskega napada na Marijo Brvar, kateri je poprej prodala 5 kg saharina. Roparski napad sta izvedla oba omenjena letos dne 28. februarja v gozdu na cesti iz Podzida proti Št. Gotardu v Črnem grabnu. Plavša je napadel Brvarjevo, ki je imela v košu 5 kg od Slugove kupljenega saharina. Žensko je sunil v obcestni jarek in jo je še udaril s palico preko glave ter ji odvzel saharin. Francka Sluga je kšeftarila naokrog po sejmi, tihotapila saharin in

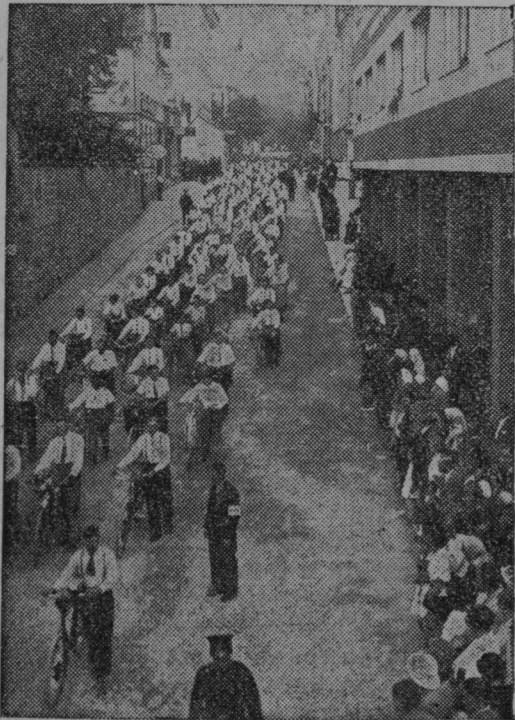
Náš škof dr. Ivan Tomažič je bil duša nad vse veličastnega evharističnega kongresa v Mariboru od 7. do 8. septembra 1934.

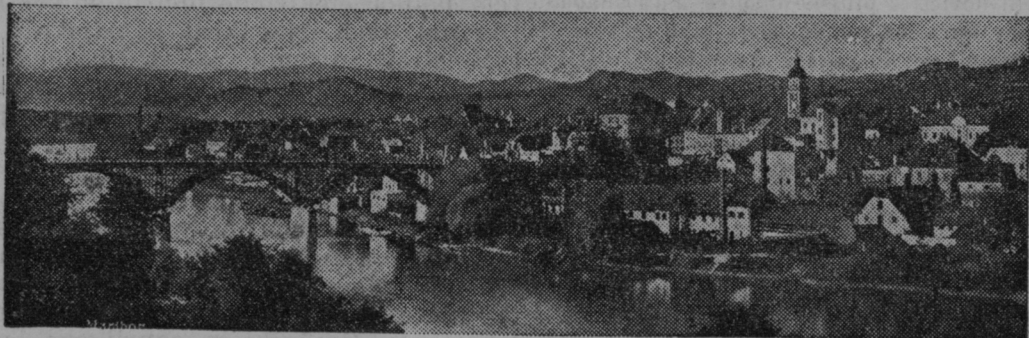
Procesija z Najsvetejšim na evharističnem kongresu v Mariboru.

Mariborska stolna cerkev, pred katero so se posvetili Lavantinci presv. Srcu.

Skupina kolesarjev v procesiji na mariborskem evharističnem kongresu.

Pogled na Maribor, kjer se je vršil evharistični kongres

je kradla, kjer je mogla. Ljubljansko sodišče je obsodilo Slugovo na dve leti ječe, njenega pomagača na eno leto.

Klobuk jih je izdal. Franc Miklavčič, posestnik v Mišjem dolu pod Primskovim na Dolenjskem, je prodal na sejmu v Šmartnem pri Litiji vole za 5000 Din. Možakar se je odpravil že pozno proti domu. Med potjo so se mu pridružili 3 moški. Četvorica je krenila v dve krčmi. Ceho je plačeval srečni sejmar Miklavčič. V zadnji gostilni so opazili neznanca, da ima Miklavčič v listnici jurje in so se odpravili na videz proti domu, predno je ostavil Miklavčič krčmo. Slednjič jo je mahnil tudi sejmar proti domu skozi gozd. V šumi med Temenico in Pustim Javorjem so planili nad njega trije moški in so ga začeli neusmiljeno obdelavati z roparskim namenom. Ko je slednjič napadeni uvidel, da bi mu znalo iti za življenje, je ponudil tolovajem denar in so se razgubili. Miklavčič je pobral na tleh klobuk in se zavlekel do doma, kjer je opazil, da je prinesel od napada povsem tuje pokrivalo. Po tem tujem klobuku so pričeli orožniki pogon za roparji, jih kmalu odkrili in oddali v zapore v Višnji gori. Pri enem od napadalcev so našli na Miklavčičev klobuk. Če bi ne bilo došlo pri napadu do neprostovoljne zamenjave klobukov, bi ne bila izsleditev tako nagla.

Vlom v občinsko blagajno in v krčmo. Na Vrhniki pri Ljubljani je bil izvršen v noči na 11. september vlom v železno občinsko blagajno in je odnesel vlomilec 800 Din. V isti noči, od istih je bilo vlomljeno v istem kraju v krčmo pri »Lovcu«. Vlomilci so se dobro najedli, napili, odnesli nekaj cigaret in dve kolesi.

Slovenska Krajina.

Črenšovci. V dveh dneh so naši zvonovi štirikrat oznanjali farnikom, da imamo štiri mrličke. To pot je bila smrt neusmiljena in je

pokosila štiri mlada življenja. Poleg malega otroka na Gornji Bistrici je smrt uničila tri bitja v najlepših letih. V Črenšovcih je umrla kot žrtev materinstva mlada žena logarja Hozjana. Popoldne je pekla še kruh, ponoči je porodila in kmalu po rojstvu izdihnila svojo blago dušo. Zapušča male otročice. — Isti dan, to je v torek, je umrl na Gornji Bistrici 20letni mladenič, poln življenja, Vučko Jožef. Imel je grižo, ki se vedno bolj širi po naših vaseh, ponoči je velikokrat šel iz tople postelje na hladen zrak, prehladil se je in podlegel kruti smrti. Umrl je lepo spravljen z Bogom. Po dobro opravljeni spovedi je prejel vse zakramente za umirajoče in par minut po odhodu dušnega pastirja je vdan v božjo voljo izdihnil. Malokatero oko je ostalo ob pogrebu suho. Mati je tudi bolana in leži v Soboti in ni videla svojega mrtvega sina. Pogreba so se udeležila dekleta iz Gornje Bistrice v belih oblekah s prižganimi svečami v rokah. Mladina mu je grob zasula s cvetjem. — V sredo dne 12. t. m. pa je umrla v Žižkih Škergetova Olga v 17. letu starosti. Ker je bila že po naravi slabotna, jo je zavrtna bolezen jetika hitro uničila. Bolezen je prenašala z Jobovo potrpljivostjo, vdana z vsem srcem v voljo božjo. Bila je večkrat previdna, zadnjikat na Marijin praznik dne 8. t. m. Živela je res svetniško življenje in skoraj gotovo ni zgubila nikdar posvečujoče milosti. Tarnala je nad mladino, ki da ne služi Bogu, temveč uživa le posvetno veselje. Obljubila je, da bo molila za svoje starše, sorodnike, dušne pastirje, ko bo pri Očetu v nebesih. Umrla je pri popolni zavesti in gotovo se že raduje v nebesih in prosi za svoje drage domače, ki so v boleznih mnogo z njo trpeli, posebno mati, ki ji je vsako najmanjšo željo izpolnila. Pogreba se je udeležila poleg obeh domačih gg. duhovnikov Marijina družba in mnogo drugih, zlasti mladine. Za križem so nesle deklice lepo krono s križem na vrhu in več vencev. Cvetja smo ji nasuli v grob, še molili za njeno dušo, grob se je zaprl in mlade, svetniške Olge ni več. — Naj bo vsem Bogomilostljiv sodnik, naj počiva v miru! Vsem domačim pa naše sožalje!

Srednja Bistrica. Hren Matija je najel kosce in odšli so čez Muro kosit otavo. Ko smo po-

kosili in se odpravljali domov, pride k nam nek moški iz Mote pri Ljutomeru. In začne: »No, vi Prekmurci, ali bi kupili pleve?« Eden izmed koscev: »Nam nej trbej, pa mi pozvemo doma, či kdo nūca, samo ceno moremo znati.« »Če bo kdo nūca, povejte njemi, ka dam rešeto za eden ranjški«, pravi Štajarec. Ker že smo večkrat slišali od Štajercev, da smo mi »zabiti« Prekmurci, se je naš »prefrigani« kossec oglasil in poskusil Štajerca: »Ja tak nede, pri nas pleve koštajo 75 par rešeto.« Štajerc pravi odločno: Tak pa je nemrem dati, to je prefal, če čete za eden ranjški, falej ne dam.« Naši so se še nekaj časa pogajali, pa tujec ni hotel privoliti, da bi prodal rešeto plev za 75 par in je odšel. Čez nekaj dni je res eden naših posestnikov kupil pleve po 50 par in tako so »zabiti« Prekmurci Štajerce »nabiksali«.

Črenšovci. V četrtek dne 13. septembra je letelo čez našo občino več letal proti severnozpadni strani. Gotovo so bili to aeroplani, ki tekmujejo po Evropi. Prvi je priletel ob 12. uri in 17 minut in je letel zelo nizko in z veliko brzino. — Pokopališče na Gornji Bistrici bo v kratkem povečano, ker je že itak zelo potrebno. Isto bi naj občina naredila na Srednji Bistrici. — Na šolo v Srednji Bistrici je imenovana še ena učna moč. — Če kdo ne dobiva redno »Slovenskega gospodarja«, naj to takoj sporoči upravi ali pa pove domačemu g. kaplanu. Širite »Slovenskega gospodarja«, do danes je v naši fari 97 naročnikov, kar je že zelo lepa številka.

Sobota. Že večkrat smo na tem mestu poudarjali potrebo popolne gimnazije. Da nam je popolna gimnazija res potrebna, naj služi kot dokaz veliko število učencev nižješolcev. Letos se jih je namreč vpisalo 317, a žal, višješolci morajo odhajati daleč v večja mesta, kar je zelo težavno. Nekateri pa morajo radi materialnih težkoč ostati kar doma. — Letošnje šolsko leto se je salezijanski zavod »Martinišče« tako napolnil, kakor še nobeno leto, odkar obstoja. Saj ima 120 dijakov. Ker imajo mnogo dijakov, so morali preurediti oziroma povečati kapelico in preseliti kuhinjo.

Turnišče. Žalostno so zvonili v ponedeljek in torek dne 10. in 11. t. m., preteklega tedna naši mrtvaški zvonovi ter prepevali poslovilno

Grob, katerega so 141-krat odprli.

Gospa Gibson je umrla 12. avgusta leta 1793 v angleškem mestu Sutton. V testamentu je izrazila željo, naj odpre njeno grobnico vsako leto 12. avgusta župnik iz Suttona. Do letošnjega 12. avgusta so odprli grobnico 141krat. Le enkrat od leta 1793 se je zgodilo, da je župnik pozabil na izpolnitev v oporoki izražene želje. To se je zgodilo pred 3 leti, ko se je mudil svečenik na potovanju. Minuli mesec je tudi odprl dušni pastir grobnico, je pregledal 4 krste rodbine Gibson in je opravil molitve. Grobnica je iz leta 1773 in je bila po pogrebu Marije

Januš Golec:

Lov na zaklade.

Ljudska povest po zapiskih rajnega prijatelja.

Dalje.

Člani odpreme so bili določeni kmalu. Družbo je zastopal osebno v finančnem oziru Davis Graham. Dolgo so iskali zdravnika. Nobeden Amerikanec ni maral v malarične in tudi sicer nevarne brazilijanske pokrajine z neznošnim podnebjem. Na moje veliko veselje se nam je priključil po daljšem poizvedovanju ter oglašanju po časopisih rajhovski Nemec dr. Maks Donner. V strokovnem oziru sem bil zastopnik za rude jaz in še trije preizkušeni vestmani ali stezosledniki; bili so že pri večjih ekspedicijah kažipoti in stražarji osebne varnosti za slučaje nepredvidenih nevarnosti od napadov od strani človeka in divjih zverí. Za voznike, gonjače in nosače smo nameravali najeti proti dobri odškodnini domačine iz zadnje železniške postaje v Braziliji, odkoder so hoteli s karavano proti našim ciljem. Tamkaj bi nas naj čakale po predhodnem pismenem naročilu krepke ter za ondotne brezčestne kraje prikladne volovske vprege in za nas jezdní ter konji nosači. Preskrbeli

10

smo se z vsem potrebnim v Los Angeles po navodilu treh vestmanov, ki so znali, kaj je treba vzeti na pot skozi brazilijansko divjino ter pragozd.

Proti koncu novembra 1925 smo se ukrcali v San Pedro, se prepeljali skozi Panamski prekop in bili v začetku decembra 1925 v obmorskem glavnem mestu Rio de Janeiro. Mesto je veliko, moderno in glede mičnosti lege južno-ameriška posebnost. V Rio de Janeiro smo se mudili dobrih 14 dni. Ogledali smo si vse zanimivosti in poizvedeli po možnostih o vseh nepriklakah ter nevarnostih, ki nas čakajo na daljni poti do zlatega cilja.

Iz Rio de Janeiro sva obiskala zdravnika in jaz po železnici brazilijansko mesto Sao Paulo, v kojega bližini se nahaja celemu svetu znani kačji vrt Butantan. Tamkaj je največji zavod za pridobivanje seruma ali cepiva proti kačjemu piku. Pri nas v Evropi so bile med vojno glavna nadloga uši, v Braziliji so kače. Kdor hoče živ prekoračiti brazilijanske pokrajine, mora biti dobro založen s cepivom proti kačjemu strupu. Omenjeno cepivo sva se namenila kupovat z zdravnikom v Butantan in radi tega ne bo odveč, če beležim nekaj več o na prvi pogled res groznem kačjem vrtu.

pesem svoji dobri znanki Klari Raščan, ki je nas zapustila v cvetu mladosti. Kako je bila pokojnica priljubljena, pričajo številni venci in mnogo ljudi, ki so jo spremili na zadnji poti. Pogrebne obrede je opravil dolnjelen-

davski dekan g. Jerič ob asistenci štirih gg. duhovnikov. Naj ji bo lahka zemlja, vsem domačim in sorodnikom pa naše prav iskreno sožalje!

Določitev cen letošnjemu vinskemu moštu.

Javna tajnost je, da določajo cene vsakoletnemu vinskemu moštu veletrgovci z vinom, restavraterji in gostilničarji, ne pa, kakor bi bilo pričakovati, vinogradniki-producenti sami. To dejstvo povzroča, da so vsakoletne cene vinskega mošta naravnost sramotne. Veletrgovci z vinom, restavraterji in gostilničarji, vsaj po veliki večini, nimajo niti najmanjšega pojma, koliko da stane producenta vina obdelovanje vinogradov. V raznih vinorodnih pokrajinah naše države je obdelovanje vinogradov različno. Tako glede stroškov in glede trpljenja pri delu. V Dalmaciji, v Banatu in še po drugod je obdelovanje vinogradov radi klimatičnih in terenskih razmer enostavnejše in torej ceneje, kakor je v Sloveniji. Vina, pridelana v raznih pokrajinah, so pa tudi kaj različne kakovosti. Vina, pridelana v Dalmaciji, v Banatu, v Južni Srbiji itd. se nikakor ne dajo istovetiti z vini, ki se pridelajo v svetovno znanih ljutomersko-ormoških vinogradih in v Slovenskih goricah; ne dajo se primerjati z vini, ki se jih pridelava v Haložah, na Bizeljskem, ali pa tudi na Dolenjskem.

Ne gre torej, da bi se cene letošnjemu vinskemu moštu, pridelanem v Sloveniji, določile na podlagi cen, ki so jih določili veletrgovci z vinom v Dalmaciji in v Banatu in ki so po večini sami židovi — velekapitalisti Nemci, Madžari in Italijani.

Razni veletrgovci z vinom v Sloveniji trobijo sedaj pred trgatvijo po svojih agentih in mešetarjih v svet, da letošnjega vinskega mošta ne bodo dražje plačevali kot po 2 do 3 Din za liter.

To baje radi tega, ker dobijo po isti ceni in še ceneje vinski mošt iz Banata. Dobro, naj pa ti veletrgovci z vinom naročijo vinski mošt in vino iz Banata in naj ne delajo nereelne trgovine, ki se, kakor je ugotovljeno, godi na način, da se kupi ceneje blago iz Banata ter se reže z vini boljše kakovosti in spravljaja v promet kot Ljutomerčan, Haložan in Bizeljčan itd. To ni dovoljeno po zakonu o vinu z dne 9. 12. 1929. Vsaj v taki meri in v takem obsegu ne, kakor se to vrši. Tozadevna točka v zakonu o vinu se glasi: »Prepovedano je mešanico raznih vin označiti po predelu ali vrsti grozdja, ako v mešanici ni najmanj 50% vina iz tistega kraja, ali od tiste vrste grozdja, po kateri se ta mešanica imenuje.« Ugotovljeno je, da se v Slovenijo uvažajo na vagone vina iz Banata, ki gre v promet pod drugimi imeni. En primer, kako da se vrši rezanje vin v nekaterih veletrgovinah z vini: Kupi se tri vagone cenenejšega vina iz Banata in en vagon iz bivše Štajerske, recimo Ljutomerčana. Rezultat tega je: štiri vagone Ljutomerčana! Na te in slične načine nastane z banaškim vinom krivična konkurenca kvalitetnim vinom v Sloveniji. V splošnem se imenuje tako ravnanje goljufija. Pošteni restavraterji in gostilničarji v Sloveniji bodo storili prav, da naročijo potrebne množine vin, ki jih rabijo, le pri domačih vinarstvih zadrugah, ki so po svojih pravilih primorane kupovati le pridelke svojih članov vinogradnikov, ali pa naravnost pri producentih, če bodo hoteli zadovoljiti svoje goste z pristnimi domačimi vini.

Letos ne bo prirastlo v Sloveniji ve-

liko vina, bo pa to, kar bo, osobito v krajih, kjer ni bilo toče in kjer niso bili nalivi meseca avgusta preveliki, izborne kakovosti, da, pridelalo se bo vino iste kakovosti, kakor se je pridelalo leta 1834, to je točno pred 100 leti, če se bo le količjak počakalo s trgatvijo.

Vinogradniki-kmetje naj ne ponujajo letošnjega vinskega mošta za slepo ceno, ampak naj zahtevajo za vinski mošt najmanj za liter sledeče: od 16 do 17 stopinj sladkorja Din 3.50 do 4, od 17 do 19 stopinj Din 4.50 do 5, od 19 do 20 stopinj Din 5.50 do 6. Za sortirani vinski mošt in za vinski mošt z nad 20 stopinj sladkorja pa se naj zahteva najmanj 6 Din.

Te cene nikakor niso pretirane, ker krije z njimi producent komaj svoje obdelovalne stroške. O kakem čistem dobičku tudi pri teh cenah ni niti govora. Nikakor ne gre, da bi zaslužila le veletrgovina z vinom, nič pa vinogradnik, ki ima delo in brigo skozi vso leto.

Dolžnost merodajne državne oblasti je, da promet z vinom natančno kontrolira glede kakovosti vin. Tako izvedena natančna kontrola bo veliko pripomogla, da se huda gospodarska kriza v vinorodnih krajih Slovenije vsaj nekoliko ublaži. Vinogradnik-producent v Sloveniji naj daje svoj pridelek po isti ceni, kakor vinogradnik v Banatu, ki ima več kot trikrat manj dela in več kot trikrat manjše stroške pri obdelovanju vinogradov ter pridelava vino mnogo manj vredne kakovosti? Tako to ne sme biti!

Vnebovpijoča krivica se godi in se bo godila vinogradnikom v Sloveniji, če se pomisli, da se vino v gostilnah in restavracijah toči po 14 do 18 Din in še dražje, kupoval pa bi se naj vinski mošt po 2 do 3 Din! To je krivica, ki mora živo zadeti kmeta-vinogradnika v Sloveniji. Vsled tega se merodajnim državnim oblastem, ki tako lepo in zelo strogo zaukazujejo termin trgatve,

Brazilijska v Južni Ameriki je komaj eno šestinko manjša kakor cela Evropa, a je še danes po pretežni večini neraziskana. Moram pa priznati, da je Brazilijska nepopisno lepa ter rodovitna pokrajina. V južnoameriškem paradižu, kar se tiče rodovitnosti, so tako razmnožene strupene kače, kakor najbrž nikjer drugje na svetu. Očividci pripovedujejo, da je po nekaterih braziljskih krajih kač liki peska ob morski obali. Na tisoče in tisoče ljudi pomrje v Brazilijski letno vsled kačjega pika, ali pa morajo prenašati bolečine, o kakoršnih mi Evropejci niti pojma nimamo. Dolgo je trpelo, predno so odkrili, kako si pomagati proti kačjemu piku. Še le kačjemu vrtu v Butantanu je uspelo, da je znašel po dolgotrajnih poskusih cepivo, ki je danes sigurno protizdravilo proti kačjemu piku.

Posestniki ali farmerji iz notrajnosti Brazilijske pošiljajo v posebnih zabojih v omenjeni zavod strupene kače. Kot plačilo za pošiljatev prejmejo cepivo proti kačjemu piku.

Po kačjem vrtu lazi povsem prosto na tisoče in tisoče strupene golazni. Čuvarji vrta oblečejo usnjato obleko in vzamejo v roke zakrivljene palice. V tej napravi se podajo nad kače. S palico pritisne golazen k tlom, s palcem in kazalcem jo prime trdno za vrat.

Pomagač pomoli razjarjeni kači pred glavo beli robec. Kača kavsne po robcu in v trenutku, ko odpre žrelo za pik, jo stisne oni, ki jo drži, še močnejše za vrat. Pomagač podrži pod strupena dva zoba posodico, v katero kane strup. Na ta način od raznih kač dobljeni strup je debelo tekoč sok rumenkaste barve; od drugih kač je zopet brez barve ali pa mlečnato bel.

Posušeni kačji strup ubrizgavajo po stotinkah miligrama: konjem, ovcam in govedu. Živali dobi vsak dan več v kri kačjega strupa. Na ta način se spremeni kri konja, ovce ali goveje živine v protistrup proti kačjemu piku. Popolnoma proti kačjemu strupu zavarovane in neobčutne živali zakoljejo, jim vzamejo kri in ta je sigurno učinkujoče sredstvo proti kačjim pikom.

Vsak bolj kulturen Braziljanec nosi pri sebi steklenico s kačjim protistrupom in majhno brizgalno.

Kačerejni zavod v Butantanu je za braziljske prebivalce neprecenljivega pomena.

Treba še povdariti, da usmrti kačji strup vsako živo bitje in tudi kačo. Za usmrtitev najbolj strupene braziljske kače klopotače je treba toliko kačjega strupa, da bi lahko z njim smrtno zastrupili 10 drugih kač, ali 25 krav, ali 60 konj, 600 kunčkov ali 300 golobov.

Gibson prvič zapečaten. Šele tedaj, ko bo umrl zadnji član rodbine Gibson, bo ostala grobnica za zmiraj zaprta in ključ bodo vrgli po določbi oporoke v reko Jordan. Omenjena Angležinja je napravila na prvi pogled čudno oporoko radi tega, ker je ob času njene smrti cvetelo izropanje grobnic. Po ljudskem pripovedovanju bi naj živela v grobnici krastača, katero nakrmijo vsako leto enkrat.

Dober govornik izgovori na uro 6000 do 7000 besed.

Najbolj divje živali postanejo na morju krotkeje.

priporoča, da bi tudi glede cen vinskega mošta zavzele primerno stališče v prid vinogradnika, da ne bo ta izročen v milost in nemilost raznim trgovcem

in špekulantom z vinom, njih agentom in mešetarjem.

To bi bila najboljša zaščita kmeta-vinogradnika...

DRUŠTVENE VESTI

Katoliške mladenke, organizirajte se!

Ta klic se ne razlega v naši Sloveniji, marveč v oddaljeni Belgiji. Belgijci so praktični ljudje, ki dobro vedo, da ni mogoče posameznika zajeti in pridobiti za delo z besedičenjem, marveč samo z organizacijo. Društvo je vzgoja človeka, osobito mladega človeka za delo. Kdor to šolo zanemarija, ne bode nikdar imel smisla in sposobnosti za delo v javnosti po verskih načelih. Moč belgijskega katolicizma je v organiziranem ljudstvu. Vse vrste organizacij so v Belgiji zastopane ter delajo v slogi na skupen cilj katoliškega življenja. Prelepa je belgijska katoliška mladinska organizacija, po kateri danes Belgija prednjači drugim katoliškim narodom. Ni omejena le samo na mladeniče, marveč se vedno bolj razširja med žensko mladino. Zveza katoliških mladenk v Belgiji, ki šteje nad 80.000 članic, je imela letos poleti veliko zborovanje v Bruslju. S 30 posebnimi vlaki se je pripeljalo v Bruselj 50 tisoč katoliških deklet. Zbori, ki so se vršili po cerkvah in izven cerkve, zlasti veličastni sprejemi, so nudili sliko pestre raznoličnosti in zbrane vzajemnosti. Bila so zbrana dekleta vseh stanov: kmetska in delavska dekleta, mladenke iz obrtniškega stanu, iz svobodnih poklicev, dijakinje srednjih šol, visokošolske itd. Glavnega zborovanja so se udeležili kardinal Roey, apostolski nuncij, 5 škofov, zastopnica belgijske kraljice in 3 ministri. Kardinal Roey je imel nagovor, v katerem je med drugim rekel:

»V krizi in stiski živimo. Grozi nam še večja stiska in nesreča ko gospodarska, to je napad vseh protivnih zanikujočih sil, zanikanje vseh višjih vrednot. Škofje zaupamo vam, katoliške mladenke, ter računamo na vaše sodelovanje v Katoliški akciji.« Tako belgijski kardinal. Tudi med nami je kriza in stiska. Tudi nam grozi še večja stiska in nesreča, kot je gospodarska: napad protivnih zanikujočih sil, zanikanje vseh višjih vrednot. Ako računamo tudi mi na sodelovanje katoliških mladenk, kakor računajo Belgijci, jih tudi moramo organizirati, kot jih organizirajo Belgijci. Ni mogoče doseči namena brez uporabe potrebnih sredstev.

★

Ljutomer. Po vročih počitniških dnevih je naše društveno življenje znova oživel. Gledališki odsek našega prosvetnega društva »Ljudska čitalnica« pripravlja otvoritev gledališke sezone za dan 30. septembra. Vprizorili bomo slovensko zgodovinsko igro »Mlinarjev Janez«. Zgodovinska snov je zajeta iz zgodovine celjskih grofov. Igra je na gotovih mestih polna slovenske duše. Ljubezen do rodne grude, naš narodni ponos in prava odločnost in vztrajnost so jasno zrcalili v njej. Slovenska narodna pesem najde v njej odlično mesto in povdarek lepote. Nastopi celotni naš društveni pevski zbor. Z igro samo je podana temeljna misel našega odra, ki hoče biti katoliški, ljudski in slovenski. Igra je popolnoma nova. Po Kočevarjevi povesti »Teharski plemič« jo je dramatisiral g. kaplan Vinko Pivec. — V načrtu za letošnjo sezono imamo še več lepih iger. Društvo se bo potrudilo, da poda najboljše na odru, vse občinstvo pa prosimo, da nam ostanete zvesti in radi posečate naše predstave. Ker so za denar težki časi, bomo igrali raje manj, pa bo to dobro. — Za prihodnjo nedeljo dne 23. septembra pa sklicujemo društven sestanek, ra katerem bo skli-

optično predavanje o zgodovini celjskih grofov, da boste navedeno igro laže razumeli. Predavanje je brez vstopnine.

Kolesarska dirka v Poljčanah. Prosvetno društvo v Poljčanah naznanja vsemu članstvu prosvetnih društev, da priredi v nedeljo dne 23. t. m., ob treh popoldne, veliko kolesarsko tekmo na progi Poljčane — Slovenska Bistrica in nazaj na Poljčane. Start in cilj je v Poljčanah. Tekmovalo se bo za dobitke, katerih je veliko, in za prvenstvo Dravinjske doline. Fantje, kolesarji, športniki, zanimajte se za to prireditev, vsi na svoje železne konjičke in s pesmijo v srečo v Poljčane, da pokažete svojo voljo tudi v dejanju. Prijave se pošljejo na naslov: Joško Jemenšek, Poljčane. V slučaju slabega vremena se prireditev preloži na prihodnjo nedeljo dne 30. septembra. Bog Vas živi, fantje!

Stari trg. Gasilska četa priredi na rožensko nedeljo, to je dne 7. oktobra, lepo igro »Carski sel«. Mnogi so že to stvar čitali kot knjigo, ki je izšla kot slovenske večernice Mohorjeve družbe. Igralci se dobro pripravljajo pod režiserjem g. župnikom. Kateri se zanimajo za zgodovinske igre, ste vabljeni od blizu in daleč. Igra se bo vršila v pred kratkem blagoslovljeni novi dvorani pod cerkvijo v Starem trgu.

Ojstrica nad Dravogradom. Dne 15. t. m. smo izročili materi zemlji nežno trupelce 7-letne deklice Julije Ravnak. Komaj je začela obiskovati šolo in smo se začeli pomalo spoznavati, že je božja poslanka nemila smrt razdrila to znanje. Ločiti smo se morali. To je naša usoda, ki nam jo pridiguje mrtvaški oder in krsta v odprti jami, posušijo se nam pa solze, ko vidimo v nasuto gomilo zasajen križ, ki nam pravi, da se zopet vidimo nad zvezdami. Svidenje torej je naša tolažba! Prešla si torej, draga Julija, v božji, večni mir! Pomagaj nam tam med angeljci prositi Boga, da nam kot nekaj predokus onega večnega miru razlije tudi pri nas na Ojstrici v našem življenju človeški mir, in da si ta mir

Gumijasti čevlji obutev norcev.

Osvojitelji osrednje Amerike Španci so našli kmalu po odkritju Amerike na tamošnje domačine Indijance, katerim je bil dobro znan gumi ali kavčuk, sok iz posebne vrste drevesa. Indijanci so namakali svoje plašče v raztopljeni kavčuk in so jih napravljali na ta način za dež neprodne. Indijanski vladarji so pustili izgotavljati za svoje dvorne norce gumijaste čevlje, da so v njih padali in so preganjali s padci gospodarjem dolg čas.

Starost psov.

Včasih dosežejo psi starost 30 let. Najstarejši pes je bil baje

Pri kačah je samica vedno večja od samca, in zleže 20—30 jajc.

V kačjem vrtu požre močnejša kača slabejšo. Naprave za kače v Butantanu obstoje iz dveh prostorov, ki sta obdana od 2 m visokega cementnega obzidja. Eden prostor meji na ozek ter z vodo napolnjen jarek, da ne morejo lazi živati po gladkih stenah. Drugi prostor je zasajen z drevjem in se nahaja levo od zavoda.

Je treba nekake vaje, da človeško oko odkrije skozi veje in listje strupeno golazen, ki je istobarvna z rastlinami. Z nizkim zidom ločen, sem gledal prav blizu kače, kako se spuščale z drevja na tla. Groza me je spreletela pri misli, da bom stopal po pragozdu med kačami in spal v njihovi družbi!

V kačjem vrtu so nama šli na roko. Za majhen denar sva se založila bogato s cepivom proti kačjemu strupu in sva se odpeljala iz Sao Paulo nazaj v Rio de Janeiro, kjer so že bili tovariši pripravljeni, da se odpeljemo drugo jutro po železnici do mesteca Campo Grande.

Brazilijanske železnice poznajo le dva razreda: prvega in drugega. Vagoni so umazani, slabo razsvetljeni, ker so tudi potniki uboge delavske pare, ki tiščijo v notrajnost pokrajine za naglim obogatitjem.

Mnogo brazilijanskih železniških zvez je v rokah severnoameriških delniških družb. Te imajo v prometu boljše vozove z električno razsvetlavo.

Ne bom popisoval, kako se nam je godilo na dolgi vožnji po železnici, predno smo izstopili iz prvega razreda na cilju v Campo Grande. Še to bodi povdarjeno: Po brazilijanskih železnicah se gotovo nikdo ne vozi za zabavo!

Campo Grande je pravo gnezdo z ne-tlakovanimi ulicami, nesnažnimi prenočišči in zanemarjenimi krčmami. Preko gležnjev smo gazili po prahu. Kako še le more biti po teh cestah v deževni dobi, ko se pretvori mehki prah v jezero cokastega blata!

V Campo Grande je bilo za nas že pripravljenih 6 v taistih krajih običajnih voz s krepko volovsko vprego, 6 jezdni konj in 12 konj nosačev, ki bi naj bili pri rokah za slučaj, da bi odrekla katera volovska vprega.

V notrajnost Brazilije potujejo ljudje le v večjih družbah, en sam bi ne bil nikakor kos vsem težkočam in smrtnim nevarnostim, ki prežijo med potjo nanj od vseh strani po dnevu in po noči.

Za oskrbo goveje živine ter konj smo najeli 15 domačinov. Par je že spremljalo vozne kara-

Ljudje, ki trpe na otežkočeni telesni potrebi, in ki jih radi tega mučijo krvno prenapolnjenost, pritisk krvi v možgane, glavobol, močno utripanje srca, dalje ki trpe na boleznih dančne sluznice, fišurah, hemeroidalnem zamotku, fistulah, jemljejo za iztrebljenje črevesa zjutraj in zvečer po četrtinko **«Franz Josefove» grenčice**. Vodilni zdravniki kirurški zavodov izjavljajo, da se poslužujejo **«Franz Josefove» vode** po operacijah z najboljšim uspehom. **«Franz Josefova» grenčica** se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

trajno pridobimo s tem, da prav vsi, hodeč dobre volje po potih božjega in človeškega zakona v javnem in zasebnem življenju za ta mir ne samo govorimo, ampak tudi goreče delujemo!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Beseda Pohorje je znana daleč že daleč po naši domovini. Po letih kratkočasijsko plahe srne turisti, a v zimskem času pa preganjajo planinske kozle smučarji. Planinske kočje, ki so redoma ena za drugo po grebenu Pohorja, so stalno, rekel bi, preveč napolnjene z gosti od raznih krajev. Nekako v sredini Pohorja pa zareže kot morski zaliv v planine trg Št. Lovrenc, ki pa je danes še premalo poznan. V svrhu tega, da se ta znameniti kraj Pohorja nekoliko bolj razglasi po naši domovini in onstran meja, se je pred kratkim ustanovilo tukaj tujsko prometno društvo. Upamo, da bo društvo tudi svojo nalogo izvrševalo in doseglo zaželjeni uspeh. Preden pa bo daleč v javnost to prodrlo, bi ob tej priliki društvo opozorili, da posreduje za izboljšanje kraja; to predvsem ceste, steze, klopi in primerno sprehajališče za letoviščarje. Električna razsvetljava je sicer zadnje čase nekoliko izboljšana, toda luči ob cesti so zelo slabe, pred vsem v zgornjem delu trga. Dne 8. septembra je društvo priredilo koncertni večer. Na sporedu so bile glasbene točke, predavanje in petje domačega zbora »Jelke«. Glasbene točke tamburašev našega Kmečkega bralnega društva so bile dobro odrezane, predavanje o turizmu z ozirom na tujski promet v kraju je bilo jako podučljivo in zanimivo.

Ribnica na Pohorju. Tudi nam se je težko boriti v teh slabih časih in okolnostih za obstanek in vsakdanji kruh, katerega pa nam je

navzlic svojemu trudu letos bolj pičlo zrastlo. Pričetkom pomladi smo imeli namreč preveč dežja, kar je sadeže do normalnega razvitka zelo oviralo; točasno pa zopet venomer samo dežuje, da se še ta pičlost pod streho spraviti ne more. Tudi sadonosniki so pri marsikateri hiši bolj prazni, namreč v okraju našega Huduga kota, dočim je po nekaterih solnčnih legah malo boljše. Le sena smo obilno nakosili, zato pa bomo primcrani, kakor vse kaže, otavo vreči na gnojšče. Seveda sta pri tem najbolj udarjena zopet le kmet in delavec, kajti ako se naše kratkosežne lehe izneverijo, je potem treba večinoma živež kupiti, a za denar pa je tudi pri nas silno slabo. Časi so res zelo resni, marsikateri zre upravičeno z obupom v bodočnost.

Sv. Ana v Slov. goricah. Ko je pred 6 meseci naglo umrla blaga Antonija Majerič, roj. Lasbaher, posestnica s Kremberga, pač nikdo ni pričakoval, da bo njej sledil brat Janez Lasbaher, posestnik na Krembergu. Rajni je bil v 47. letu, zapustil je žalujočo, usmiljenja vredno ženo s tremi nepreskrbljenimi otročiči. Bolehal je več let na želodčni bolezni, ki ga je po kratkem in mučnem trpljenju iztrgala njegovi družini. Ob obilni udeležbi faranov smo ga spremljali na božjo njivo. Poslovilne besede sta govorila vlč. g. župnik v svojem in faranov imenu, Janez Kraner pa v imenu cerkvenih pevcev, čigar iskren sodelavec je bil rajni. Da, pevec je bil preminuli dragi nam Janez, in to z vso dušo, ni prepeval v svojo, nego le v božjo čast. Njegov duh naj veje tudi med tovariši, pevci in pevkami, da bo njih petje tudi samo v božjo čast ter v povzdigo lepote božje službe. Pokojnik pa je bil tudi dober in vzgleden katoličan, kremenit značaj, vselej in povsod krepko na braniku za naše pravice. Nastopal je tudi kot dober igralec pri bivšem Katoliškem prosvetnem društvu. Velika vrzel je nastala v naših vrstah z njegovo prerano smrtjo. Mnogokrat že smo mislili na tebe in si še bomo želeli, da bi bil ti med nami, odšel si po plačilo, zvesti in pridni hlapec, pustil si nam vzgled, posnemati te hočemo, da bomo enkrat vsi pri tebi, s teboj vred, kakor upamo, da ti že poješ, zapeli: »Pojoč se oglasimo, naši Materi na čast...«! Slava tvojemu spominu, dragi Janez! Žalujočo ženo z otročiči in sorodnike naj tolaži Bog!

Fram. V Framu so se ta mesec poročili Štefan Pliberšek in Elizabeta Godec, oba v Morju; Ivan Mom in Julijana Veras, oba na Ješenci. Vrlima paroma želimo mnogo sreče. — Nagle smrti je umrl Janez Taferner, delavec na Ješenci, 78 let star. Naj v miru počiva!

Sv. Vid pri Grobelnem. Dne 15. septembra nas je zapustil naš priljubljeni g. organist Tone Vračko. Bil je zelo dober organist, ki je s svojo krepko voljo skupaj spravil zbor, ki šteje ob njegovem odhodu 23 pevcev. Pogrešali ga bomo, ne samo kot dobrega organista, temveč tudi kot zelo vnetega člana gasilske čete. V njen prid je priredil po zimi spevoigro »Kovačev študent«, sedaj pa pevski koncert v splošno zadovoljnost. Vsi skupaj mu želimo na novem mestu obilo uspeha!

Slivnica pri Celju. (Gasilci šmarske gasilske župe zopet na delu.) V nedeljo dne 9. septembra je uprava gasilske župe v Šmarju pri Jelšah napovedala letošnjo delno župno vajo za šmarski del župe v Slivnici pri Celju, ter pozvala k sodelovanju vse čete šmarskega okraja: Šmarje pri Jelšah, Sv. Vid pri Grobelnem, Ponikva, Slivnica pri Celju, Loka pri Žusmu, Planina pri Sevnici iz kozjanskega okraja in Sv. Jurij ob južni žel. Za vajo je bilo določeno, da nastane požar v vasi Sv. Urban pri Slivnici in je nevarnost, da radi prevelike oddaljenosti vode pogori vsa vas. Zato so se brzo javno obvestile vse čete okraja ter četi Planina pri Sevnici in Sv. Jurij ob južni žel. s prošnjo za pomoč. Zbiranje čet z vsem potrebnim orodjem je bilo pri Lesjakovi gostilni. Ob določeni uri je bil dan znak z bitjem na plat zvona pri cerkvi sv. Urbana. Sodelovalce so vse čete s 120 člani. Na dani znak so čete z neverjetno naglico s svojimi motorkami, šest po številu, sestavile verigo ter črpale vodo iz potoka pri Grasseliju. Vkljub zelo hribovitemu terenu in veliki oddaljenosti vode od vasi je v 10 minutah voda brizgala z močnimi curki na razna poslopja v vasi. Župno vajo je vodil župni tajnik tov. Fürst, nadzoroval pa je župni starešina tov. Drobne. Mnogo občinstva iz bližnje in daljne okolice je z velikim zanimanjem sledilo res vzorni vaji ter ni štedilo s pohvalo četam, katere so pokazale izvrstno izvežbanost in strogo disciplino. Vse čete so izvrstno izvršile svojo nalogo in jim je treba samo čestiti.

vane do raznih dijamantnih najdišč ob rekah v Matto Grosso.

Koliko in s kako prehrano nas je preskrbel za na pot naš finančni minister Davis Graham, je bila njegova zadeva, saj je potoval tudi on z nami.

Ekspedicija je bila z vsem potrebnim opremljena, preskrbljena za vse morebitne slučaje in pripravljena za pot koncem decembra leta 1925.

Imeli smo seboj zemljevide, kompase, preizkušene stezoslednike in gonjače; slednji so že bili v krajih, kamor smo bili namenjeni. Za potovanje smo si izbrali suho dobo, ki traja po Braziliji od oktobra do marca, potem pa dežuje, reke narastejo, kolovozi postanejo brezna, malarija zalezuje potnika pri vsakem koraku in v deževni dobi se držijo po Braziliji strehe.

Kmalu za Campo Grande prične braziljanska stepa ali pustinja, poraščena s trnjem in s pritlikavim drevjem. Le tu in tam je videti kako revno naselbino, po največ so le samotne kočje, v katerih prebivajo naseljenci iz tujine. Brazilija jih je razočarala, niso našli zaželenega bogastva. Porabili so še to, kar so prinesli ter zaslužili. Takí reveži se naselijo kje v bližini mesta, da si prislužijo s težavno pridelanimi poljskimi pridelki

toliko, da se lahko povrnejo nazaj v domovino, odkoder so prišli.

Solnce žge po braziljanskih pustah, da se sploh ne da popisati za evropske pojme o vročini. Kaj vročina v primeri z muhami in mušicami, takozvanimi moskiti, ki so nam sledili v celih oblakih. Že prvi dan potovanja sem bil opikan po obrazu in rokah, da nisem bil več podoben človeku. Če bi mi bilo dano na prosto in bi se ne bil sramoval tovarišev, bi bil pobegnil nazaj in to največ radi prokletih moskitov.

Po taistih krajih nastane takoj noč brez naših lepih večerov.

Potniki si v noči predvsem zakurijo stražne ognje, ki morajo svetiti celo noč radi kač in jaguarjev. Jaguar ali braziljanski tiger se klati posebno v nočeh tako gosto, da ni človek nikjer varen pred njegovim zavratnim napadom. Po dnevu pa mrcina krvoločna dremlje ter spi med vejami drevesa ter si zbira moči za nočne pohode in napade.

Druga večja opasnost je kačja nadloga, radi katere ne spi nikdo na tleh. Ljudje si razpenjajo tamkaj med dva kola ali drevesa spalne mreže, v katerih so vsaj nekoliko zavarovani pred strupeno golaznijo.

Dalje sledi.

star 34 let. Navadno poginejo psi s 14 leti.

— —

Uvoz kož od razne golazni v London.

Na leto uvozi London iz Južne Amerike kož od raznih golazni za 56 milijonov Din, iz Afrike za 28 milijonov, iz Indije za 17½ milijonov Din. Iz Afrike v London uvožene kačje kože bi pokrile na dolžino preko 300 km.

==

Vinski muzej

posesta nemško mesto Speyer. V muzeju so vina iz let 1540, 1631, 1687, 1723 in 1822. Najstarejša vina so dar iz kraljeve kleti v Monakovem, last kralja Ludvika III. bav.

tati. Sploh pa so vse čete šmarskega okraja opremljene z izvrstnim, najmodernejšim orodjem, tako da lahko z ozirom na izvežbanost in izvrstno orodje nastopijo tudi pri največjih požarih z uspehom. Posebno zanimivo je bilo gledati signaliziranje povelj iz skoraj 1 km oddaljenega zamišljenega požarišča do vode, tako da povelj sploh ni bilo slišati in se je vaja vršila v največji tišini. Po vaji je imel predsednik župnega samaritanskega odseka tov. dr. Lorgor zanimivo predavanje o prvi pomoči. Vsi gasilci in tudi ostalo občinstvo so predavanju z velikim zanimanjem poslušali. Zelo smo hvaležni župni upravi ter predsednikoma samaritanskega in kulturno-prosvetnega odseka, tov. dr. Lorgorju ter sodniku tov. Kokalju.

Ljubno v Savinjski dolini. Marsikdo bo morda mislil, da smo že vsi pomrli vsled gospodarske griže. Pa temu ni tako! Čeravno preti vsied slabe letine pri žitu stiska. Ponekod so komaj za polovico pridelali napram drugim letom. Krompir je ponekod prav lep, ajda tudi lepo kaže. Sadja je komaj toliko, da je omembe vredno. Lesna trgovina je tudi tako klaverna, posebno pa še cene lesu. — Imeli smo pomenljiv dan za tukajšnjo Marijino družbo. V Marijini cerkvi na Rosuljah je obljubilo Mariji 24 vrlih mladenk zvestobo. Kolika sreča je bila za gg. domače pastirje in za mladenke ta dan vedo samo one, ki se niso bale ljudi in hudobnih jezikov, kot pa mnoge njihove tovarišice, ki jim niso hotele slediti. Dekleta, le vstrajajte in bodite v veselje gg. duhovnikom in Mariji, in plačilo vam ne bo izostalo! Imejte zmeraj pred očmi: »Kdor Marijo časti, se ne pogubi!«

Svetinje pri Ormožu. Že dolgo se nikdo ni oglasil. Pred pustom so se iz Žerovinec oglasili, potem smo zaspali in smo spali zimsko, spomladansko in poletno spanje, da pa ne bi predolgo spali, so nas prebudili žalostni jesenski zvonovi, ki so nam oznanjali prav žalostne vesti, oznanjali pa so žalostne vesti še tem bolj, ker so peli zadnje slovo štirim mrličem zaporedoma. Najprvo slovo so peli našemu zelo priljubljenemu g. upravitelju Ad. Friedlu, ki zapušča žalujočo ženo Anico. Preminul je v bolnici v Mariboru, pokopali smo ga na našem domačem pokopališču, kjer ima svojo grobnico. Komaj so jo dogradili, že so ga v njo položili. Pokopali so ga dne 30. avgusta. Pevci pa tudi otroci so mu zapeli lepe žalostinke. Ob odprti grobnici in pred šolo pa tudi godba ni izostala. Drugi mrlič je bila Alojzija Hedžet, katera je bila priklenjena devet let na bolniško postelj in je zelo Bogu vdano prenašala mučno bolezen. Dobivala je tolažbe iz domače cerkve. Pokopali smo jo v soboto dne 1. septembra. Tretji mrlič je bil Vinko Polak iz Ivanjkovec, kateri zapušča ženo in osem nepreskrbljenih otrok. Tudi ta je že več let neprehval na sušici. Ni ga moglo ozdraviti nobeno zdravilo, ker zoper to bolezen jetiko ni nobenega zdravila. Tega smo pokopali v nedeljo 2. septembra. Zapeli so mu naši neutrudljivi pevci dve žalostinki doma in ob odprtem grobu. Kljub slabemu vremenu so prišli rodbina in znanci od blizu in daleč, tako da se je zbrala velika množica ljudstva. Zdaj pa še naj omenim četrtega mrliča. Gre za uboga viničarja, a je tudi potrebno, da se ga spomnimo. Pisal se je Franc Kuzman. Bil je daleč na okoli znan kot dober gospodar in viničar na Libanji. Bil je viničar in gospodar, da mu ga ni najti naslednjaka, pa tudi sosed tako da ga težko pogrešamo. Pokopali smo ga v torek dne 4. sept. Bil je zelo priljubljen pri vseh, kar je poznal njegov pogreb. Čeravno je bil delavnik, je bila zelo velika množica žalujočega ljud-

stva navzoča. Še njegov oskrbnica ga je spremljala na zadnji poti, ker je bil priden in vesten viničar. Bil je družbenik moške Marijine družbe. Tudi ta je bil bolan več let. Iskal je zdravlila povsod pri zdravnikih, v bolnici, pa tudi domača zdravila je užival, a nobeno zdravilo ne ozdravi te krute bolezni sušice. Zapustil je žalujočo mater, ženo, dva nepreskrbljena otroka in še dva brata. Zelo lepa navada je pri Svetinjah, da grejo pogreboj k sv. zakramentom in darujejo sveto obhajilo za dušo rajnega.

Iz zagreške torbe. V nedeljo je bil pa kar celi Zagreb naš! Vseposvods smo popeljali rajhenburške božjepotnike, ki jih je »Varstvo« pripeljalo od Lurške Marije v Rajhenburgu še nekaj postaj dalje do Zagreba. Pa jih nismo sprejeli z muziko. Kaj bomo, če je pa nimamo. Kar tako po naši stari navadi smo si podali roke in si povedali pozdravno besedo in konec ceremonij, ki niti pričele niso. 340 jih je bilo, če vštejem tudi one, ki so se kot zamudniki pripeljali z naslednjim vlakom. In potem smo mehčali zagreške trde ceste. Grdo se zaje takle trd sprehod človeku v podplate, tako da bi bil popoldne že kar vsem dobrodošel tisti, ki bi za nami stolček nosil, da bi se imel kam odložiti tam doli v Maksimiru pred kletko tigrovo levovo. Pa ni bilo niti časa za počivanje, zakaj treba je bilo kar: hi, hi! Še tako je bil dan prekratek, da nekateri niso videli ne Sv. Roka, ne Marije na Kamenitih vratih. . . . Ob sedmih zvečer so bile kaj ugodno prijetne klopi v jezuitski cerkvi, kjer so se vršile večernice. Govor je imel g. svetnik Markun. Nato so bile pete liturgije. Lepa je bila ta slovesnost v veličastni in mogočno razsvetljeni cerkvi Jezusovega Srca. Potem je bil pa še dolg večer. Kam s trudnimi popotniki? Zato je bilo kar najbolje umestno, da je Slomšekovo prosvetno društvo poskrbelo za razvedrilo. Takole za smeh smo napravili, ne za ono kritiko, ki gleda z velikimi očmi, ampak za trudne romarje, ki le še drobno gledajo, da ne bi prežgodaj zaspali, da bi se od srca nasmejali in da bi dobre vtise odnesli s seboj in drugim povedali, da je bilo lepo, ker mi si takih obiskov še želimo in upamo, da se bo tudi ob letu vzdignilo veliko število tistih, ki bodo poromali k Mariji v Rajhenburg in obiskali tudi nas, ki je nas Sava zanesla čez meje slovenske zemlje. Tako za smeh, pravim, je bilo. Ono o »Davku na samce«, majo primerno pač za romarje, a najprimernejše za zaspane popotnike. Pa tudi ono o »Vujcu Martinu«, ki je »kralju klenkal s kraljevim zvonom za god« in zato od »biškupa« v znak priznanja »dobil čik«. Prav prijeten je bil večer in kaj kmalu je bila ura polnoč. S tem je bila zgodba za nas tu končana. — V soboto, na praznik, jo smo urezali pa mi zagrebški Slovenci malo ven. V Gračane in v Remete. Lep sprehod. V Gračanih smo malo zapeli, malo pa tudi v Remetih, kjer je bilo ta dan žegnanje. Bilo nas je kakih 150. — V nedeljo dne 16. sept. smo jo mahnili »na planine« k Sv. Jakobu in na Slemo.

Tolovajska nadloga v Mandžuriji.

Ni dolgo tega, ko je bil napaden na progi Harbin—Hsingking v Mandžuriji ponočni ekspresni vlak od tolovajev. Napad je zahteval poleg popolnega izropanja potnikov še 28 mrtvih. Omenjena drznost mandžurskih tolovajev

je vzbudila pozornost celega kulturnega sveta, ker so bili v vlaku napadeni, izropani ter ubiti bogati kitajski trgovci, japonski vojaški dostojanstveniki in imenitnejši člani ruske izseljeniške kolonije v Harbinu.

Treba še pomisliti, da nastopajo ti mandžurski roparji z nepopisnimi grozovitostmi. Da pride tolovaj hitreje do uhana, odreže žrtvi uho; da oropa lep prstan, odreže prst in mu je vse eno, če gre pri iztiranju vlaka za težko ranjene, ali za take, ki hočejo pobegniti pred napadalci.

Svet se vprašuje: Kako je mogoče, da se je tolovajstvo tako razpaslo po Mandžuriji, ker je vendar ta ogromna, razsežna pokrajina pod nadzorstvom Japonske?

Odgovor na to vprašanje je mogoč, če pomislimo, kako so sestavljene mandžurske tolovajske tolpe. Pretežna večina tolp obstoja iz pobeglih kitajskih vojakov ter iz obubožanih kitajskih kmetov. Njihovi kolovodje so iz vrst kitajskega izobraženstva, ki je študiralo v Evropi, ali pa so bivši častniki ter višji uradniki. Gre za povsem obupane, ki nimajo ničesar drugega za zgubiti kakor golo življenje. Tolovaji se dobro zavedajo, da jih čaka smrt, ako padejo oblasti v roke.

Kot roparji se klatijo po Mandžuriji vsi oni, ki so bili v številnih kitajskih prekucijah ob vse in znajo, da je pribežalo v Mandžurijo na tisoče bogatih Kitajcev. In zlati reki, ki je pritekla iz Kitajske v Mandžurijo, sledijo tolovajske tolpe.

Minula bodo desetletja, predno boče uspeho Japoncem, da bodo očistili z jekleno pestjo razsežno Mandžurijo deset in desetisočev obupanih, ki so se zatekli v to pokrajino, da se preživijo z ropanjem, dokler jih ne objame smrt!

★

Položaj Rusije in Japonske.

Nista stala kmalu v nasprotju dva tako zvita, prekanjena in zahrbtna sovražnika kot sta sovjetska Rusija ter Japonska. Sovjeti hujskajo v Mandžuriji svoje pristaše proti Japonski, kvirajo železnično progo in ropajo vlake, a hočejo biti pri vsem tem popolnoma nedolžni. Japonska zapira in goni pred sodišče sovjetske uradnike pri vzhodni kitajski železnici, a tudi trdi, da je pri tem nedolžna. Vse to dela baje — mandžurska vlada. In Japonska ima še vedno željo radi prodaje te železnice se s sovjeti pogajati.

Rusija želi vstopiti v Društvo narodov, a v tem času pošilja izvršilni odbor komsomola (komunistične zveze mladine) tajni oklic svojim pristašem

Skrofulozne rane. Ta dolga bolezen nakazi človeka, ker mu še po ozdravljenju pusti vidne nelepe brazgotine. »Fitonin« take rane hitro ozdravi, ne da bi ostali kakršnikoli znaki. Steklenica »Fitonina« stane 20 Din v lekarnah. Po poštnem povzetju 2 steklenici 50 Din. Poštno knjižico šte. 18 pošlje brezplačno »Fitonin« dr. z o. z., Zagreb I-78. (Reg. pod šte. 1281 od 28. VII. 1933.)

po Evropi: »Mladi delavci, vojaki in mornarji niso dolžni braniti domovine buržujskih rabeljev. Ne spodobi se, da bi za tako domovino umirali. Dolžni so, da gredo na ulice ter sodelujejo pri stavkah in nemirih, podobnih tem, ki v Avstriji, v Zedinjenih državah Sev. Amerike, na Poljskem in na Japonskem že pretresajo kapitalistični svet. Buržuaziji ne smemo dati niti trenutka oddiha. Mlad vojaki in mornarji se morajo pobratiti s stavkujočimi. Z orožjem v roki morajo prestopiti v vrste uporne množice in, če bi se začela vojna, morajo obrniti svoje bajonete proti kapitalistom!«

Tako se glasi tajni oklic komsomola. Seveda sovjeti so pa pri vsem tem čisto nedolžni ter so kot država reda, pravice in poštenosti vstopili v — Društvo narodov.

Japonska je imela zadnji čas velike pomorske in zrakoplovne manevre ter se vneto pripravlja za vojno. Vkljub temu je vsa navdušena in zavzeta za mir. Zato je japonski poslanik v Moskvi predložil namestniku zunanjega ministra Litvinova, Stomonjakovu, da naj bi se ob mandžurski meji japonska in ruska vojska pomaknili za 50 km nazaj od meje, češ, na ta način bi se preprečili spopadi obmejnih čet. Stomonjakov na to ni nič odgovoril, rekel je le, da bo stvar predložil sovjetski vladi.

Mesto Stomonjakova odgovarjajo »Izvestja«: »Popolnoma jasno je, da je japonski predlog poteza na šahu japonske vlade. Če bi sovjeti sprejeli ta predlog, bi Japonska mnogo pridobila, Rusija pa izgubila. Japonska bi lahko in naglo vzela svoje vojaštvo iz postojank, kjer bi se mogli vršiti spopadi, a to bi položaja japonskih vojsk nič ne izpremenilo. V poljubnem trenutku bi se japonska vojska spet mogla nagio vrniti na stare postojanke.

Popolnoma drugačen je položaj za sovjetsko vojsko. Pa japonskem predlogu bi rusko vojaštvo moralo zapustiti tudi Vladivostok in več strategično važnih krajev na vzhodnem pobrezju, s čimer bi se varnost ruskih obmejnih krajev znatno poslabšala. Kdo bo garantoval sovjetski vladi, da Japonska nekega dne ne bo dobila apetita po — Vladivostoku in po drugih nezavarovanih krajih Sibirije?«

Tako piše sovjetski vladni list. Japonska sicer trdi, da ne mara za rusko ozemlje, toda nenaden apetit bi se ji le znal vzbuditi po ruski zemlji in tedaj bi bilo za soviete že prepozno. — Možnost oboroženega spopada med Japonsko in Rusijo torej ni odstranjena. Zato se obe državi še dalje pripravljata. Rusija se je v zadnjem času močno utrdila v vzhodni Sibiriji, v Vladivostoku pa je dobila mnogo novih podmorskih čolnov, orožja in vojnih potrebščin. Poveljnik vzhodne armade, general Blücher, je izdal ukaz, da se morajo vsi na dopustu bivajoči oficirji v 48 urah vrniti k svojim vojaškim oddelkom.

Al. Kokeli.

Poslednje vesti.

Politične novice.

Rusija je zasedla svoje mesto v Zvezi narodov dne 18. septembra.

Proti sprejemu Rusije v Društvo narodov so glasovale: Švica, Belgija, Portugalska, Argentina in Nizozemska.

Domače novice.

Odgovor kralja na brzojavko z mariborskega evharističnega kongresa. Med beležkami »Po katoliškem svetu« objavljamo v današnji številki odgovor na brzojavki, kateri sta bili poslani z mariborskega kongresa sv. Očetu in papeškemu nunciju. Iz kraljeve pisarne je prejel škof dr. Ivan Tomažič dne 15. sept. naslednji dopis: »Njegovo Veličanstvo kralj je sprejel lepe želje udeležencev na evharističnem kongresu vernikov lavantinske škofije v Mariboru in je blagovolil naročiti mi, da Vam in udeležencem na kongresu izjavim zahvalo. Minister dvora Milan Antič.

Mariborska šolska sestra umrla. V Mariboru v samostanu čč. šolskih sester je umrla s. Šolastika Frančiška Žurman. Rajna je bila doma od Sv. Križa pri Rogaški Slatini in je dosegla starost 70 let. Blagi rajni svetila večna luč!

Pod vlak. Dne 17. septembra zjutraj kmalu po 5. uri, se je vrgel pod osebni vlak iz Maribora na Tezno pri Mariboru 31letni trg. poslovodja Božidar Kumer, ki je bil zaposlen pri ljubljanski tvrdki Perdan. Mladi mož se je mudil v Mariboru na dopustu. Ko so potegnili truplo izpod lokomotive, je že bilo čisto razmesarjeno.

Ženska šla pod vlak. Dne 17. septembra ob pol 9. uri zvečer se je vrgla v Studencih pri Mariboru pod vlak 17—18letna Karla Forstner, frizerka. Vzrok samoumora je nesrečna ljubezen.

Neznanega obešenca so našli v neki kleti pri Št. Lenartu v Slovenskih goricah. Truplo je kazalo znake poškodb in radi tega je bilo odrejeno raztelesenje trupla in preiskava.

Nesreča dninarja. V Rogoznici pri Ptuju so podirali zid bivše opekarne Macun. Zid se je porušil in pokopal pod seboj 28letnega dninarja Štefana Šaberl iz Trnovca-Sela. Izpod ruševin so ga potegnili ljudje z opasnimi notrajnimi poškodbami in ga prepeljali v ptujsko bolnico.

Avtobusna zveza Ptuj—Haloze. Poštna upr. bo uvedla s 1. oktobrom avtobusno vožnjo Ptuj — Sv. Vid — Sv. Andraž — Sv. Barbara — Sv. Marko — Ptuj. Ako bo promet dobičkanosen, bo ostal stalno.

Velika poneverba. Pri veliki trgovini z železnino Rakusch v Celju so odkrili velike poneverbe, ki so jih že dalje časa izvrševali nekateri uslužbenci tvrdke. Iz podjetja so odnašali marsikaj ter so plen nato pustili prodajati. Škoda je zelo velika. Policija je nekaj krivcev že aretirala. Preiskava se nadaljuje in se pričakujejo nova odkritja.

Obsodba radi uboja lastne žene. Mariborsko sodišče je obsodilo 57letnega posestnika Ivana Cizariča iz Pavlovcev pri Ormožu na tri leta robije, ker je do smrti pretepel svojo ženo letos dne 16. marca. Do zločina je došlo, ker se je udajala žena pijači.

Pregnani vlomilci. V noči na 14. september je šest neznanih moških s silo odprlo železni rolo na vratih trgovine g. Rednaka na Teharjih pri Celju. Izrezali so že šipo na notranjih

vratih, ko je slučajno prišel mimo neki delavec, ki je šel v tovarno na delo. Vlomilci so se ga prestrašili in pobegnili v noč.

Mož ustrelil ženo in mater sedmih otrok. Na Viču pri Ljubljani se je odigrala dne 17. septembra strašna žaloigra. 41letni Jakob Mrzlikar iz Viča je ustrelil svojo ženo in mater sedmih otrok. Po zločinu se je predal Jakob Mrzlikar sam policiji.

Umor matere osmero otrok. Dne 17. sept. je bila umorjena v svoji hiši v Dolenji vasi na Dolenjskem 57 let stara Marija Pust, mati osmero otrok. Morilec je žensko zaklal v kuhinji, ko je lupila krompir. Umora je osumljen 20letni Karl Zlobec iz Dolenje vasi.

Jetniškiški begunec zaboden od orožnika. Med novicami poročamo, kako je ušel iz jetnišnice ljubljanskega okrožnega sodišča Anton Anžur skupno s tovarišem Cento. Anžur je že presedel po ječah 12 let in 6 mesecev. Po zadnjem pobegu se je zadrževal po ljubljanski okolici in je policija znala, kje približno se zadrži. Zadnjo nedeljo dne 16. sept. se je priklatil Anžur v vas Sp. Zadobravo, kjer imajo Anžurjevi hišico. Zvečer je srebal pri mizi pod kostanjem kavo, ko so obkolili orožniki hišo in ga hoteli prijeti živga. Anžur je skušal orožnikom pobegniti in je bil zaboden nekaj cm nad srcem. Bajonet mu je prerezal žilo odvodnico in je izkrvavel.

Vlomilci oplenili blagajno odvetnika. V noči 15. septembra je bil izvršen dobro zasnovan vlom v hišo odvetnika dr. Jožefa Globevnika v Novem mestu. Vlom sta izvršila najbrž dva moška, katerima so bile hišne razmere znane in sta tudi znala za odvetnikovo železno blagajno. Lopova sta odprla železno vrtno ograjo ter sta najprej vrgla psu volčnjaku s strihinomom zastrupljeno meso, od cesar je sicer skrbni čuvaj naglo poginil. Iz vrta sta dosegla hišna vrata, katera sta odprla s ponarejenim ključem in istotako sta prišla v odvetnikovo pisarno, kjer je blagajna in v katero sta vlomila s »svinjsko nogo«. Izrezala sta v steni blagajne precejšnjo luknjo, skozi katero sta izmaknili veliko usnjato listnico. V njej so bili trije tisočaki, popolnoma novi. Poleg je bil še en bankovec za 1000 Din, 14 bankovcev po 100 Din, več kovancev po 50 D, 5 avstrijskih zlatnikov po 20 kron, 16 ameriških dolarjev, 2 holandska bankovca po 10 gld, 2 belgijska bankovca po 5 belgov, 7 italijanskih lir in 2 bankovca po 5 šilingov. Nadalje sta odnesla tudi večje število kolkov po 2 in 5 Din. Vlomila sta tudi v pisalno mizo, kjer sta upala najti prav tako dober plen. V njej pa nista dobila razen nekaj tujih valut nobenih drugih vrednosti. Iz blagajne sta razmetala večje število hranilnih knjižic raznih denarnih zavodov, ki pa jih nista odnesla v bojazni zase. Prav tako sta pustila na mestu ostale vrednostne papirje, ki jih je bilo v blagajni in v mizi predalu za več tisoč dinarjev. Ker so bile hranilne knjižice zapečatene v kuvertah, sta vlomilca mislila, ko sta izpraznjevala blagajno, da je tudi v poleg ležeči kuverti hranilna knjižica. V tej kuverti pa je bilo 2800 Din v bankovcih, ki jih je našel lastnik dr. Globevnik pri preiskavi nedotaknjene v blagajni. Vsa škoda znaša nad 10 tisoč dinarjev. Vlom in nered v pisarni je prvi opazil v zgod. jih jutranjih urah odvetnik sam, ki je zadevo takoj naznanil novomeškemu orožnikom.

50letnica srbskih železnic. Prva proga Belgrad—Niš je bila zgrajena leta 1884 in je peljal 24. avgusta po njej prvič vlak. Za redni osebni promet so otvorili progo dne 3. sept.

omenjenega leta in za tovarni 15. septembra. Prvotno so bile srbske železnice pod upravo francoskega društva, ki pa je izročilo pozneje železnice v srbske državne roke.

Službodajalčeve dajatve v slučaju bolezni posla. Pa par. 1156 o. d. z. je službodajalec dolžan dati poslu, ki je sprejet v službodajalčevo hišno skupnost in je v takem službenem razmerju, ki posebno zahteva njegovo pridobitno delavnost — v bolezni, ki ni povzročena ne namenoma, ne z veliko nemarnostjo, potrebno zdravniško oskrbo (doma ali v bolnici) do 14 dni, ako je službeno razmerje trajalo že 14 dni in do 4 tednov, ako je trajalo pol leta. (Po koroškem in ljubljanskem poselskem redu bi bilo samo 14 dni.) Torej če se ni bil posel 14 dni v službi, delodajalec ni dolžan za zdravljenje v bolnici sploh ničesar plačati. Prav tako ne, če je službovanje sklenjeno le za dobočasne potrebe in še ni trajalo en mesec.

Novice iz drugih držav.

Velika planinska nesreča. Reševalno moštvo je preneslo dne 17. septembra z Wettersteina v Monakovo sedem smrtno ponesrečenih trupel nemških turistov. Turisti so padali v prepade pri nevarnem plezanju po nedostopnih stenah ter skalah.

Redka avtomobilska nesreča. V francoskem mestu Dijon se je pripetila redka avtomobilska nesreča. Avtomobilist je peljal tri svoje otroke iz mesta in v okolici ustavil vozilo. Ko se je avtomobilist oddaljil od voza, je ta naenkrat kar sam zdirjal naprej in padel v reko. Vsi trije otroci so utonili.

Dopisi in prireditve.

Razvanje pri Mariboru. (30letnica gasilcev.) Vrli gasilci v Razvanju so proslavili v nedeljo dne 16. septembra 30letnico obstoja svoje čete. Priredili so lepo zasnovano proslavo, ki se je pričela v soboto zvečer z bakljado. V nedeljo zjutraj je priredila gasilska godba budnico, ob osmih je bil sprejem gasilskih čet iz okolice in okrajnega glavarja, ki je zastopal podbana kot pokrovitelja, ob pol deseti pa se je vršila slovesna služba božja, ki jo je opravil hočki dekan g. Sagaj. Po sveti maši so položili gasilci vence na grobove 12 pokojnim tovarišem. Pri tem sta govorila načelnik in predsednik. Po obredih na pokopališču se je vršil mimohod vseh gasilcev, nato je bila slavnostna seja popoldne pa velika tehnična vaja pod poveljstvom načelnika delavniške požarne brambe in župnega tehničnega vodje Kesslerja.

40letnica Prosvetnega društva so proslavili zadnjo nedeljo v Negovi. Društvo je bilo ustanovljeno leta 1894 od takratnega tamošnjega župnika g. Alojzija Šijanca. Na dnevnem redu proslave je bil cerkveni govor g. dr. Jož. Jeraja iz Maribora, igra, slavnostni govor in lepa pesem. Prireditelji so spored hvalevredno izvršili.

Cvetkovci. Preminul je v 62. letu starosti Žipanov oče, Anton Geč, ki je bil obče spoštovan in priljubljen občan in faran. Pogreb se je vršil v nedeljo dne 16. septembra, popoldne po večernicah. Od hiše žalosti je vzel slovo od pokojnika nečak Franc Geč, častnik v pokoju v Mariboru, in je orisal njegovo življenje. Pogreb je vodil domači g. župnik J. Rehar ob asistenci g. stolnega kapelnika Iv. Ev. Gašparič. Ob odprtem grobu se je poslovil domači župnik, nakar mu je pevski zbor zapel žalostinko. Ker je bil naklonjen gasilski četi sem od ustanovitve, so ga tudi tovariši gasilci spremili k večnemu počitku. Raj-

ni je bil rad v veseli in poštenu družbi ter se rad spominjal vojaških let, ki jih je preživel kot prostovoljec in v svetovni vojni v Galiciji. Zapustil je ženo in tri preskrbljene hčere. Tolaži naj jih zavest, da se vidimo nad zvezdami!

O družini Device Orleanske.

Dne 30. maja 1429 je umrla sv. Ivana d'Arc, sežgana kot krivoverka in čarovnica na ukaz Angležev, katerim je ta sveta devica kot voditeljica francoske vojske povzročila mnogo težav in porazov. Staršem, bratom in sestri je ta smrt prizadela težko bol. Niso mirovali, dokler niso dosegli obnovitev procesa, ki je dokazala popolno nedolžnost Ivane ter ji vrnila vzeto čast. Starši so se pisali Jakob in Izabela d'Arc ter so bili preprosti kmetje v lo-renski vasi Donremy. Ivanina smrt je očeta tako hudo potrla, da je leto dni kasneje umrl. Ivana je imela mlajšo sestro in tri brate, izmed katerih je bil Peter po svoji pogumnosti podoben svoji junaški sestri. Spremljal jo je na njenih vojnih pohodih ter prišel z njo v angleško ujetništvo, iz katerega se je težko rešil. Po svoji rešitvi ni pozabil svoje tako sramotno usmrčene sestre Ivane. On je bil tisti, ki se je na vse moči trudil za vzpostavitev njene časti. Leta 1440 je s svojo materjo in svojo hčerko Marjeto potoval v mesto Orleans; morali so, ker so bili siromašni, 130 milj potovati peš. Ko so dospeli v mesto, je mati Izabela tako obolela, da je sprejela v nekem ženskem samostanu ponudeno ji stanovanje in postrežbo.

Magistrat mesta Orleans, ki ga je Ivana rešila iz rok Angležev (zato se imenuje Devica Orleanska) je materi Izabeli radi zaslug njene hčere dovolil mesečno penzijo 48 pariških goldinarjev. Peter pa je dobil od orlanskega vojvoda — kraljevega bratranca — malo zemljišče ob reki Loiri, ki ga je zasadil s prvovrstnimi rastlinami in sadnim drevjem. Ko je mati okrevala, se je k njemu preselila. Leta 1455 se je končno začela obnovitev procesa, ki jo je rodbina tako iskreno želela in za katero se je tako vztrajno trudila. Pred sedoval je razpravi remski nadškof, prisednika sta bila pariški in cutanski škof. 7. julija 1456 je bil tisti tako vroče zaželeni dan, ki je vzbudil vso Ivanino rodbino, ko je slišala sodbo: »Izjavljamo pred Bogom in ljudmi, da so Ivana, njeni starši in vsa rodbina brez vsakega madeža in brez sramote.« Mati Izabela je umrla dve leti po tem presrečnem dogodku. Ko je Peter umrl brez potomcev, je njegovo zemljišče, ki ga je z umnim gospodarstvom pomnožil, pripadlo deloma državi, deloma njegovim nečakom, sinovom dveh njegovih bratov. Naslednji rod je živel — kralj Karl VII. je

Ivanino rodbino poplemeničil — življenje podedalskih plemičev, ki so vživali velik sloves radi svoje pobožnosti, razumnosti in pogumnosti. Člani te rodbine so se omožili, odnosno oženili v višje plemiške rodbine, kakor Bellegarde, Gauthier, de la Roque in Dode-mon ter so ponesli kri, ki je tekla po žilah največje francoske narodne junakinje, tudi v angleške, nemške in nizozemske plemiške rodbine. Ko se je Ivana Marjeta d'Arc omožila z baronom Adamom Dodemonom, ji je kralj poklonil v dar sloveči meč, ki ga je nosila sv. Ivana. Eden izmed potomcev te familije je nedavno izdal knjigo, ki poroča o zgodovini rodbine sv. Ivane, Device Orleanske.

MALA OZNANILA

Genik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Prekllici, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50. Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—. Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavi. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znak za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

Posteljne odeje (domači izdelek) od 90 Din naprej, rjuhe (kapne) od 65 Din, blazine od 35 Din naprej pri A. Stuhec, izdelovanje posteljnih odej, Maribor, Stolna ulica 5. 960

Vajenec za mizarstvo obrt se sprejme. Jurij Kobale, strojno mizarstvo v Slovenski Bistrici. 962

Viničarja s štirimi delovnimi močmi, popolnoma izvežbanega v vinogradniški stroki, iščem. Anton Beršnik, Brezno. 963

Kmetje, posojilo po ugodnem pogoju, nasloviti na: Simon Ločičnik, poverjenik, vas Marenberg. 961

Oženjen brez otrok iščem službo majerja ali kaj sličnega. Keber Franc, Ruše. 965

Iščem viničarja z 4 do 5 delavnimi močmi. Ponudbe na: Rozmanit, p. Limbuš. 964

Prodaja zemljišča. V Podovi pri Pragerskem se proda 24 oralov pašnika in hoste, tudi po parcelah najmanj 2 orala. Plačilo se sprejme tudi v hranilnih knjižicah. Povpraša se v pisarni dr. V. Kukovca v Mariboru, Sodna ulica 9. 969

Posedstvo 1 oral, hiša lesena, z opeko krita, z branjem, njiva itd., se proda za 16.000 Din, do 28. septembra. Vrh Zbelovo 28, pošta Poljčane. 966

Iščem službo viničarja. Ulipi, Spodnji Žerjavci: 56, p. Sv. Lenart v Slov. gor. 970

Podružnica Sadjarskega in vrtnarskega društva Orla vas pri Braslovčah kupi 1 vagon jabolk zimskih sort, spravljanih začetkom oktobra za mošt. Točne ponudbe naj stavijo le producenti, prekupci so izključeni, do 28. septembra. 968

Suhe gobe, jajca, maslo, fižol, deteljčno seme, pšenico, vinski kamen se kupuje v trgovinah **Senčar, Mala Nedelja, Ljutomer in Štrigova.** Zamenjava bučnic in sončnic za olje. Najugodnejši nakup oblačilnega blaga in vseh potrebščin za jesen in zimo. 967

Listnica uredništva.

Črešnjevce pri Slov. Bistrici: Vse res, kar pišete, a bi nam objave ne dovolilo državno pravdnštvo ali tožilstvo.

Čitateljem v pouk in zabavo.

Navidezna borba proti opiju.

Celotni kulturni svet se bori proti zastrupljanju milijonov z opijem. Društvo narodov v Ženevi bije boj proti trgovini s tem strupom od početka svojega obstoja do danes. Na pritisk velesil so ustvarili tudi na Kitajskem zakone, po katerih bi naj bili kaznovani vsi oni, katere zaloti oblast pri pušenju ali zavživanju opija. V resnici ni bil obsojen doslej niti eden Kitajec radi opija. Če bi uporabljali zakon proti puščačem strupa, bi moralo ždeti 100 milijonov Kitajcev stalno pod ključem. Na Kitajskem pušijo opij ravno tako, kakor v Evropi cigarete.

Četudi je trgovanje z opijem strogo prepovedano, vendar cveti. Strup prodajajo v zavojih, kateri so prepleteni z znamkami, kakor pri nas cigaretna škatle. Znamke so radi tega na paketih z opijem, da na ta način oznani mestna oblast, da je prodaja znamkovanega zavoja dovoljena. Z znamkami opremljeno dovoljenje prejme le gotovo število trgovcev. Trgovci z opijem plačujejo za razprodajno dovoljenje po 2000 dolarjev mesečno. Prodajalci brez koncesije romajo v zapor.

Opij redi armado.

Središče trgovanja z opijem je mesto Šanghaj, ki prejema razen zgoraj omenjenih svot za koncesije trgovcem še 200 dolarjev od vsakega opijevega tovara, katerega naložijo v šanghajskem pristanišču za izvoz na ladje. Dnevno pristanejo v Šanghaju čolni, ki so nатовorjeni z opijem iz raznih kitajskih pokrajin. Že med prevažanjem po rekah obdavči opij rečna policija in razni kitajski generali. V Hankovu je poseben urad za posebne dajatve, katerega je ustvarila kitajska vlada in iz tega vira črpa vlada letno 80 do 100 milijonov dolarjev. Ta urad nima nobenega drugega dela, kakor da pobira davek od opija, ki je seve po zakonu prepovedan, a je obenem glavni državni denarni dohodek.

Moramo pomisliti še to, da živi 30—40% kitajskega prebivalstva od opijevih nasadov. Povprečna žetev opija znaša na leto več nego 20.000 ton. Dajatve od opija dajejo raznim generalom denarna sredstva za vzdrževanje svojih armad.

Še nekaj se zdi Evropejcem čudno pri tihotapstvu z opijem. Evropejci se vprašujejo: Zakaj kitajska vlada ne monopolizira opija? Pred vsem radi tega ne, ker hoče na zunaj pokazati, da je proti razpečavanju tega strupa. Drugič bi se pa ne pustili dopasti monopolu generali in bogznaj koliko višjih uradnikov, katerim donaša opij lepe dohodeke.

Prevoz milijonov.

Še ni dolgo, ko so napadli v Brooklynu v Njujorku tolovaji prevoz denarja in so uplenili ob tej priliki 427.000 dolarjev. Ta napad je dal policiji povod, da je vprašala, če je še kedo prevažal na

dan omenjenega napada po Njujorku denar. Odgovori so izzveneli v visoke številke, katerim so se gotovo čudili njujorški banditi. Po ulicah Njujorka prevažajo dnevno ogromne denarne svote, ne da bi kedo kaj znal o tem.

Najboljša obramba pri prevozu denarja in predvsem zlata v palicah je neznanje v javnosti, da se sploh to vrši.

Kadar je bil v Njujorku pred par leti dober bančni dan, je zdrčalo po ulicah v zlatu in v nakaznicah do 70 milijonov dolarjev.

A tudi »neznani denarni prevozi« se vršijo pod močno zaščito. Samo za spremstvo denarnih transportov poseba Njujork 150 oklopnih avtomobilov, in na vsakem vozilu je posadka štirih mož.

Spremljevalci sedijo v oklopnih vozovih za 2 cm debelimi jeklenimi stenami in je v stalni pripravljenosti, da otvori ogenj za slučaj nenadnega napada.

Niti spremljevalcem ne gre popolno zaupanje. Da so kaki dogovori glede prevozov izključeni, menjavajo dneve, ob katerih se vršijo. Malokdaj spremlja isti uradnik denarni prevoz dvakrat enega za drugim in po isti cesti.

Če nastopi spremstvo zjutraj službo, prejme zapečaten pismo, v katerem so navedene ulice, po katerih naj peljejo denar. Spremljevalci sme odpreti pismo šele tedaj, ko so avtomobili naloženi in pripravljeni za odhod.

Vseh 150 oklopnih avtomobilov je v službi, če prevažajo iz ene banke v drugo 70 milijonov dolarjev.

Leta 1931 so morali zgodaj zjutraj spraviti iz ene banke v drugo 3 milijone dolarjev. Pot je znašala komaj 1 km, a je bilo naročenih 200 spremljevalcev. Vsako ulično križišče je čuval oklopni avto.

V sedanji krizi, ki tlači tudi Ameriko, ne prevažajo niti po Njujorku milijard iz ene banke v drugo, ker jih ni.

Pet let po ledu in snegu.

3000 severnih jelenov je na potu. Ženejo jih s polutoka, Alaska v severno Kanado, da poskrbijo za življenjsko možnost tamošnjim Eskimom ter Indijancem. Doslej so se preživljali ti severni samotarji od neke vrste severnega jelena, ki se imenuje karibou. Razširjenje strelnega orožja med Eskime in Indijance je povzročilo, da so danes divje živeče črede severnih jelenov malodane iztrebljene. Kolikor je še preostalo od te vrste živali, je pribežalo v čisto nedostopne pokrajine in prebivalstvo je izročeno počasni smrti od gladi. Radi tega je sklenila kanadska vlada, da bo spravila ogromno čredo severnih jelenov z Alaske v severno Kanado.

Predvsem so morali preiskusiti, če bodo našli severni jeleni v Kanadi dovolj hrane. Več rastlinoslovcem je bila zaupana naloga, da so preiskali kanadske rastline. Mudili so se po najbolj severnih pokrajinah 30 mesecev in dokazali, da raste po severni Kanadi 20.000 ter še več različnih rastlin, ki bodo nudile sev. jelenom dovolj hrane.

Najeli so tri lapske družine iz Norveške, da bodo poučile Eskime, kako je treba ravnati z živalmi. Na Alaski so zbirali jelene in izbira je bila končana decembra 1929. Nato je pričel odgon jelenov pod vodstvom lapskih pastirjev in je baš sedaj tik pred zaključkom. Čredo so gnali iz doline Buckland v zapadni Alaski ob morski obali, preko rek, morskoga ledu in hribov do Kanade. Prvotno so mislili, da bo trajala pot dve zimi in eno poletje; v resnici pa je preteklo celih pet let. Težave ter nevarnosti so bile mnogo večje, nego so bile predvidene od strokovnjakov.

Največ ovir je bilo radi tega, ker so jeleni neprestano poskušali, da bi se vrnili nazaj na stare pašnike. Vedno znova so jih morali goniti pastirji nazaj in jih uravnati v zaželjeno smer.

Treba še upoštevati okolnost, da je morala čreda počivati vsako spomlad, da so košute lahko povrgle. Pohod z naraščanjem je bilo pet mogoč, ko so postali mladiči dovolj močni.

Nepregledne nevarnosti so bile ledena burja, ki so razganjale čredo. Če bi ne bili gonjači zastavili vseh svojih moči, bi bilo prišlo bore malo jelenov iz Alaske v Kanado. V neznosnem mrazu se je vedno pojavljala nevarnost, da živali zmrznejo, v letju pa utonejo pri prehodih preko rek. Mnogo škode so napravili volkovi.

Kljub naštetemu so bile zgube primeroma malenkostne. Stroški celotnega podjetja so ogromni, a v tem slučaju gre za dva naroda, da se ju reši pogina.

Zginuli meteor.

Meteorji so kovinasti ostanki v vesemiru razletelih teles, ki so padli v raznih razdobjih iz nebesnih višin na našo zemljo. Leta 1886 je odkril farmer v severnoameriški državi Aricona v Kanonu Diablu žrelo, katerega je povzročil z nebes padli meteor. Od omenjenega leta naprej iščejo v onem žrelu meteor, ki je zginil tamkaj nekje in bogznaj kako globoko pod zemljo. Največji kos, ki so našli doslej od tega meteorja, tehta 460 kg in je postavljen v amerikanskem narodnem muzeju. Izdatki iskanja ostalih delov so znašali v zadnjih 20 letih 500.000 dolarjev. Celi meteor cenijo na 360.000 ton. Pred kratkem so zopet vrtali v onem žrelu in prodrli 250 m globoko. Sveder je obtičal v niklasti kovini in nekateri trdijo, da bi se naj skrivale v tej globini one tone meteorja. Strokovnjaki trdijo, da je ta globina preneznatna, ker je priletel meteor na zemljo z brzino 30 km na sekundo. Nadalje so zemljoslavci mnenja, da je padlo to nebesno telo pred 50.000 leti. Med Indijanci je znana ljudska pripovedka, ki pravi, da se je pojavil v taistem kraju nekoč bog v ognjenem vozu in je nato zginil pod zemljo. Mogoče je v tem slučaju podan most med pravljico in istino o padcu ogromnega nebesnega telesa na zemljo...

Bolni na pljučih!

Tisoči že ozdravljeni!

Zahtevajte takoj knjigo o moji novi **umetnosti prehranjevanja** ki je že marsikoga rešila. Ona more poleg vsakega načina življenja pomagati, da se bolezen hitro premaga. Nočno znojenje in kašelj prenehata, teža telesa se zviša ter po poplenu sčasoma bolezen preneha.

Resni moške

zdravniške vede potrjujejo prednost te moje metode in jo radi priporočajo. Čimprej začnete z mojim načinom prehranjevanja, tem bolje. **popolnoma zastopj** dobite mojo knjigo, iz katere boste črpali mnogo koristnega. Ker ima moj založnik samo **10.000 komadov za brezplačno** razpošiljanje, pišite takoj, da se boste mogli tudi Vi prištevati med one srečneže.

Zbiralnica za pošto: 951

GEORG FULGNER, Berlin-Neukölln,
Ringbahnstrasse 24. Abt. 494.

Stari večji vinski sodi se ugodno prodajo. Vprašati pri hišniku Narodnega doma, Celje. 949

Klobuke in copate (počne) lastnega izdelka kupite najceneje pri Francu Bernik, Maribor, Trg Svobode 8. Popraviljam klobuke od 20 do 35 Din. 958

Trezen pošten kmetski fant, 24 do 35 let star, vaje konjev in hribovitega sveta, se sprejme dne 1. oktobra kot hlapec. Pohorski dom, pošta Hoče. 957

Kuharica, zmožna voditi vsa gospodinjstva in gospodarska dela, vešča kmečke in meščanske kuhe, išče mesta s 1. novembrom t. l. Naslov v upravi lista. 948

REVIGAL

mast, mikstura in milo proti kožnim boleznim.

Reg. pri Min. Soc. Pol. in Nar. Zdr. v Beogradu. Ime zakonom zaščiteno, kontr. št. 9407-9-10. Izdelovalec:

LEKARNAR BRANISLAV MONDINI,
SLOVENSKA BISTRICA (Dravska banovina).

Reg. pod S. br. 6540 od 5. IV. 1934. 959

Širite „Slov. gospodarja“!

Zakaj jokate?

Stariši mi nočejo naročiti vzorcev od Sterneckija, čeravno gre glas po vsej državi, da je pri njem ogromna izbira, dobro blago in nizke cene. — Vzorce volne, svile, delena, cefirja in drugih modernih tkanin za žensko obleko pošilja

TRGOVSKI · DOM
Sternecki
TOVARNA · PERILA · IN · OBLEK
Celje št. 24

poštne prosto. Cenik z več tisoč slikami zastopj.

Kolarskega vajenca sprejem. Cafnik, Voličina, Sv. Lenart v Slov. goricah. 955

Klobuki, čepice, nogavice po najnižji ceni pri A. Filipančič, Maribor, Vetrinjska 6. 903

Ofer, ki zastopi vinogradsko delo, zidar ali tesar, se sprejme. Predstaviti se je od 7. do 9. ure predpoldne: Baumkircher, vrvarna, Maribor, Čopova ulica 3. 950

Učeneč iz boljše hiše se sprejme takoj za barvarno. Ponudbe na: Ferd. Stross, barvarna, Ptuj. 952

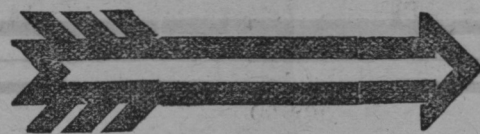
V dosmrtno oskrbo se sprejme oseba, ki posodi 20.000 Din v lepem kraju Slovenskih goric. Naslov v upravi lista. 954

Prodaj posestvo, obstoječe iz 6 orolov zemlje, njive, vinograd, sadonosnik, gozd, hiša in gospodarsko poslopje, v lepi legi, četrt ure od cerkve. Kramberger Franc, Vintarovi 21, p. Sv. Urban pri Ptuj. 956

Starejši viničarski par (40 do 50 let), brez otrok, se išče na malo vinogradno posestvo pod ugodnimi pogoji. Nastop 1. novembra. Dr. Novak, Maribor, Stolna ulica I III, 953

Letos pač kupujemo vse za šolo v

Tiskarni sv. Cirila, Maribor

Koroška cesta 5,
Aleksandrova cesta 6.
Kralja Petra trg 4.
Ptuj, Slovenski trg 7.

Je najugodnejše!

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospeske-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Razne službene preiskave potrjujejo, da se more s popolno gotovostjo uporabiti „FITONIN“ pri vseh 906

ranah poškodbah, hrastah, opeklinah, lišajih, čirih, ranah od lege ter pri starih zanemarnjenih ranah na nogah, škrofuloznih ranah, odprtih ozeblinah in odprtih hemoroidih.

„FITONIN“ preprečuje infekcijo, ustavlja krvavitve, ne dovoljuje rani, da se usmrdi in jo zelo hitro celi. — Steklenica stane Din 20.— v lekarnah.

pošto se morejo poslati samo dve steklenici po povrtju za Din 50.—. — Poučno knjižico št. 18 pošilja zastonj „Fiton“ d. z o. z., Zagreb I-78.

Reg. pod Sp. br. 1281 od 28. VII. 1933.

Pletene jopice

po Din 29.— dobite samo v

TRPINOVEM BAZARJU

Maribor, Vetrinjska ulica 15. 694

OGLASI

v „Slov. gospodarju“ imajo najboljši uspeh!

Obiskovalcem Maribora

se priporoča za nakup zimskega blaga priznано najcenejša manufakturna trgovina

Mirko Feldin, Maribor, sedaj Aleksandrova cesta 13

Jablin za izdelovanje izvrstne domače pijače, in **Mostin** za razmnoževanje jabolčnika, dobavlja drogerija Kanc, Maribor, Slovenska ulica. 864

Čebelni vosek kupuje in plača po najvišji ceni: Kemindustrija, Maribor, Aleksandrova cesta 44. 832

Ivan Kacin, tvornica harmonijev, glasovirjev, orgel, Domžale pri Ljubljani, dobavlja harmonije od 2000 Din, pianine od 10.000, tudi na mesečna odplačila. Popravlja in uglašuje orgle. Nizke cene. Zaloga vsakovrstnega materiala. Zahtevajte cenik! Večletna garancija! 918

Cunja, staro železje, mesing, kupfer, krojaške odrezke, stari papir in ovčjo volno kupuje: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica. 650

Vsakdo bo zadovoljen, kdor kupi novo jesensko blago pri meni. Nizke cene: Podplate nudim pri večjem odjemu 42 Din 1 kg. Zamenjava solnčnic za bučno olje. Ivan Meško, Sv. Bolfenk v Slov. goricah. 930

Ali si že obnovil naročnino?

Naši javnosti!

Vse, kar dobimo gotovine iz starih posojil, izplačujemo vlagateljem s starimi vlogami v enakih zneskih. Upamo, da se bodo te razmere kedaj zboljšale.

Vse nove vloge imamo stalno razpoložljive. Vsak vlagatelj, ki na novo vlaga, lahko dobi od nove vloge vsaki dan vso voto nazaj. Teh vlog imamo preko 1,500.000 Din.

Ves denar, pri nas naložen, je popolnoma varen. Naše naložbe pri 15 denarnih zavodih ne bodo utrpeli nikake škode vsa naša posojila so zavarovana s hipotekami. Poleg tega imamo lastne milijonske rezerve, če bi tudi kaka izguba kje nastala, in konečno jamči za varnost vlog v znesku 55,000.000 Din 4675 članov s premoženjem okrog 500,000.000 Din.

Z našimi hranilnimi knjižicami se ne trguje, vsak zahteva za nje celotno svoto.

Ne nasedajte ljudem, ki se zastonj trudijo, da bi z lažmi omajali zaupanje javnosti napram našemu zavodu.

Če tudi ne moremo sami v celoti kljubovati svetovni gospodarski in domači denarni krizi, vendar pa smo v moči kljubovati ji tako, da bodo naši vlagatelji obvarovani vsake škode.

Spodnječstajerska ljudska posojilnica v Mariboru.

VSAK PREVDAREN SLOVENSKI GOSPODAR ZAVARUJE

SEBE, SVOJCE IN SVOJE IMETJE LE PRI

VZAJEMNI ZAVAROVALNICI V LJUBLJANI

PODRUZNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice.

GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARI!

